ПРОМІНЬ

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

PROMIN

Ч. 5 ТРАВЕНЬ 1989

No. 5 MAY 1989

ПРОМІНЬ

Рік XXX | Травень 1989 | Ч. 5

видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

раз у місяць з винятком липня

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплати і всю кореспонденцію слати на адресу:

PROMIN

P.O.Box 3551, Sta. B.,

Winnipeg, Man. Canada

R2W 3R4

Річна передплата в Канаді та до інших країн $15.00

Одна число 1.50

PROMIN

No. 5 | May 1989 | VOL. XXX

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Correspondence and subscriptions should be addressed to:

PROMIN

P.O. Box 3551, Sta. B.,

Winnipeg, Man., Canada

R2W 3R4

Subscription in Canada and other countries $15.00

Single copy 1.50

Редакція застерігає собі право скорочувати дописи і виправляти мову. Хочемо дати місце в журналі всім тим, що дописують і тому всякі дописи мусять бути чітко написані і без обширнех описів.

ЗМІСТ

З України — Завжди неділя була 1

Олесь Бердник — Заповіт Матері 2

Т. Шевченко — Добро у кого є господа 2

Дмитро Павличко — Матусенько 2

Уляна Пелех — Мова — це ми! 3

Я. Розумний — Лист до редакції 4

Подала У. Пелех — З Радянської преси новинки 5

Уляна Пелех — Шевченкові дороги у далекому Казахстані 7

Урочисте відкриття Фундації Центру 9

Савеля Стечишин — Український народній одяг 11

Нашим дітям 12

16-тий Пров. З'їзд у Ванкувері 13

За М. Драгомановим — Вільгельм Тель 14

1989 International Choral Festival 15

Biografical Information 16

The 75th Anniversary of Hafford 17

СУМК запевняє свою будучність 18

Громадська і родинна хроніка 19

Річні звіти відділів 23

Квіти незабутнім 30

Для наших господинь 32

Фонд кампанії "Доброї волі" 33

НА ОБКЛАДИНЦІ — Мал. Алли Горської і О. Заливахи — Мати.

Second Class Mail Registration Number 1925

International Standard Serial Number ISSN 038021-40

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

ЗАВЖДИ НЕДІЛЯ БУЛА

Мамо! Ваші діти як птиці
В далеч забреніли крильми.
Мамо! В рідні стіни світлиці,
Скоро знов посходимось ми.

Скільки себе пам'ятаю,
Завжди світили мені
Вікна в задумі розмаю
І рушники на стіні.

В тихій світлиці врочистій,
Серцем читало дитя
Добрі Шевченкові очі
І золоте вишиття.

Вічна дитяча спокуса,
Двері прочинеш, а там
Білим недільним обрусом
Сяє світлиця свята.

Скільки себе пам'ятаю,
Білим обрусом цвіла,
В нашій світлиці ясною
Завжди неділя була.

Сину, затям собі, сину,
Де б ти у світі не був,
Кожен світлицю покинув,
Але ніхто не забув!

(з України)

Прочитаймо цю пісню ще раз і ще раз: заглибімся про що говорить цей син, які спогади він має про свій дім. Чи так буде і в нас? Чи так будуть нас діти споминати? Він каже — коли відчинеш світлицю (living room) рушники на стіні. Ікони прибрані рушниками, далі портрет Шевченка "серцем читало дитя". Дитяча спокуса — все кортить заглянути. Білим обрусом святочним аж сяє світлиця, наче свята. У цій урочістій світлиці **завжди неділя була.**

Дорогі Матері! "завжди неділя була" себто святкувалося ту неділю, хоч на Україні були карані за те, що ходили до церкви але дім таки шанував ту неділю. Діти знають про Шевченка також і шанують той рушник, що його мама вишивала.

Наша ґенерація молодих матерів вступили в наші сліди, тільки їм тепер багато тяжче виховувати дітей в цій модерній добі — в занепаді морального життя, а добі наркотиків, алькоголю, розпусти, розводів, абортів і т. п. У той самий час є і в нас багато доброго так що можна вибрати і застосуватися, куди наші діти післати і чим їх захопити.

Українська мати має подвійний обов'язок **супроти виховання своїх дітей, бо ще треба** вщепити дитині українську мову, українську традицію й багату культуру свого народу.

Світовий Конґрес Вільних Українців проголосив рік 1989 як "РІК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ". Тому, що і на Україні наші українські письменники, історики, учителі домагаються української мови, отже, і ми приєдналися цим гаслом з братами на Україні і підкреслюємо українську мову.

Діти скоро виростуть і що "Івась не навчиться то Іван не зможе". Конечним є щоб запобігти всяким невідповідним обставинам. Треба нам дати допомогу цим матерям і таки творити українське довкілля починаючи від садочка, церкви, молодечих організацій, курсів українознавства та українських літних таборів. Тільки в такому колі діти будуть дружньо виростати разом зі своїми ровесниками і будуть почувати себе сильними і відпорними на всякі случаї.

Хай ніхто не каже, "Я канадієць — обійдуся без української мови". **А хіба ті що володіють українською мовою й ходять до української церкви не є канадійці?** Ще ніколи в історії Канади не підтримував наш уряд української мови так як тепер. Користаймо з нагоди! За життя Шевченка не було "Дня Матері" але Шевченко високо оцінював матір і писав:

"У нашім раї на землі
Нічого кращого не має,
Як тая мати молодая
З своїм дитяточком малим...
І перед нею помолюся
Мов перед образом святим.

Може цих кілька слів будуть комусь дороговказом і додадуть заохоти, щоб не було запізно. Щоб ми не жалували, що ми мали в своїх руках талановитих дітей а вони від нас "забреніли крильми" — не узбреєні, не приготовані.

Анна Звоздецька.
Перша заст. пров. голови Союзу в Альберті.
Квітень, 1989.

Т. ШЕВЧЕНКО

ДОБРО У КОГО Є ГОСПОДА

Добро, у кого є господа,
А в тій господі є сестра
Чи мати добрая. — Добра,
Добра такого таки зроду
У мене, правда, не було,
А так собі якось жилось.

. . . . . .

І довелось колись мені
В чужій далекій стороні
Заплакать, що немає роду,
Нема пристанища, господи!

———————

ОЛЕСЬ БЕРДНИК

ЗАПОВІТ МАТЕРІ

Мамо, найдорожча земна Жінко!

Ти котра стала стежкою для мого духу з світу незримого у світи земних мандрів,

Ти, котра віддала свою любов, кров, плоть і найкращі роки життя, щоб виростити з безпомічного дитяти мислячу істоту, здатну до творчості й боротьби,

Ти, котра принизила себе, щоб возвеличити Сина,

Ти, котра перебрела море сліз і муки, щоб утримати розіп'ятого Сина над поверхнею океану смерті, —

Найглибша любов серця — Тобі! — ось мій Заповіт.

Ти оберігаєш спокій земного тіла і тремтиш за життя своєї дитини — це прекрасно!

Але ТА МАТИ, відображенням якої Ти є, ласкаво говорить:

— Витри сльозу! Велика радість суджена для всіх, хто пройшов Світи Голгофи! Всі Матері і всі Сини зійдуться незабаром на Свято Любові Жодна сльозина Твоя не пропаде безслідно, а виростить чарівні Квіти Казки! Благо Тобі!

Мамо! Що нам ці темні стежини земного життя? Світоносне Безмежжя — наша стежина! Ось мій Заповіт — вір мені!

І коли Тобі скажуть, що Сина немає — не вір! Я стою поруч і усміхаюся з любов'ю. Ось мій Заповіт!

Прийдуть нові покоління і запалять нові вогні. І Темрява не втримається під зливою полум'яною. І в тих вогнях будуть наші серця, Мамо!

Ось мій Заповіт!

Тяна Яблонськ — Материнство

ДМИТРО ПАВЛИЧКО

МАТУСЕНЬКО

Матусенько! Було, на терня ногу
вколю і плачу. Ти мене полаєш:
"На, маєш —
слава Богу!

Отак тобі і треба за свавілля!"
Але душа в самої, бачу, в'яне,
до рани
тулиш зілля

і рвеш стару сорочку на пов'язку...
Мій біль минався хутко. Нині знову
шовкову,
ніжну ласку
твоїх великих рук згадав я, нене...
І знов прибіг до тебе — лиш не сердься —
у серці
рана в мене.

Не можу я добути з нього терен,
любов'ю вбитий. Все тобі сказавши,
як завше,
нині певен,
що ти мені поможеш... правда, рідна?
Так що ж це ти не чуєш і не бачиш,
неначе
ти не згідна...

Невже не можеш ради серцю дати,
страждання втихомити нестримні,
скажи мені,
мудра мати!

МОВА — ЦЕ МИ!

В російсько-мовній "Правді України" була стаття Станислава Реп'яха — письменника з Чернігова п. н. "Мова — це ми!". Але у "Вістях з України" ч. 47 1988, подані головні думки автора цієї статті. Тому, що вони дуже актуальні тепер, зокрема для тих, кому лежить глибоко в душі справа збереження рідної мови й культури подаємо головні тези автора щодо ваги мови у житті народу.

Духова порожнеча настає тоді — твердить автор — коли в людей бракує пошани до матерньої мови. Бо це однозначне з браком пошани до минулого, сучасного і майбутнього в таких людей. Що ж може бути гірше? Це ж духове банкроцтво, яке веде до забуття і руїни, до руїни спадщини, яку створили численні покоління упродовж віків. Духові банкроти не спроможні творчо працювати, вони ж пристосованці, лінюхи, що марно тратять час. Автор твердить, що це вони довели до того стану, що тепер наша суспільність знайшлася на трасовинні застою.

Згадує автор, що якась жінка пенсіонерка якось сказала письменникові, перебуваючи на відпочинку в Сочі: "Мій сусід з кімнати, що поруч, був провідником групи з Волині. Він справді скрайній націоналіст, говорить тільки по-українськи. Я також українка, але такого не роблю.

Тож письменник питає: "Чи ж це не наслідки сталінізму? Не свідчить це про гордість варварів? На жаль, є багато таких людей, що не можуть розлучитись з жалюгідними наслідками сталінської доби. "Благодіяння" Сталіна та його попутників у пізніх 1940-их і ранніх 1950-их роках, що зберігає їх совєтська література, використавши тяжко-облудливу техніку популяризування месіяністичного образу "старшого брата", який нічого спільного не має із справжнім прототипом дійсного брата. На недавнім Пленарнім Зборі Письменників Союзу РСР у Москві Сергій Барудзін — один з учасників сказав, що він росіянин, але завжди ненавидів назви "старшого брата", образ його в уяві тих, що ним користуються, нещирий, а до того й зневажливий.

Хто потребує ідолопоклонів? Чому приписують їх росіянам? З ним же пов'язана улесливість, удавання, погірдливе перебільшення. А з підлесливістю пов'язане шукання за посадою, коритолюбство. Нема ж підстав з таким підходом для назви "старшого брата" в позитивному сенсі.

Автор допису наголошує, що росіяни, їхня культура має своє місце у світовій літературі. Але він також знає і те, що Пантелеймон Куліш хоч не був безпомилковим, але дав багато доказів пошани і признань та заслуг російським поетам і громадським діячам. Сталіністи ж проголосили були його скрайним націоналістом, навіть пам'ять про Куліша була стерта.

Згадує також, що в Чернігові та його околиці відбуваються інтернаціональні фестивалі поезії, під час яких відчувається справжнє братерство народів. У його поета Реп'яха — 60-річчя йому складали привітання різні народи, тільки російською мовою. Більше того, на жаль, а Чергінівщині у всіх ділянках життя населення користується цією ж мовою.

У зв'язку з цим С. Реп'ях подає опінію про "чернігівських росіян„ їхня мова має дуже мало спільного з мовою творів Толстого, Пушкіна та інших великих авторів Росії. Він уважає, що треба багато вкладу праці, щоб підвищити рівень знання мов і української і російської. На жаль, шкільні програми далекі від належного рівня. Треба багато курсів і заходів, щоб підвищити знання рідної мови у тих людей, які з певних причин занедбали її, а також і в тих прибулих в Україну, які там живуть.

Чому удосконалення мови таке важливе? Мова віддзеркалює рівень культури в цілому. Що більше, мова є дзеркалом нашого думання, нашого способу життя. При цьому треба пам'ятати, що коли міняємо вартісне реальне на позлітку, мова терпить на тому. І не тільки мова...

Стан рідної мови тільки тоді може покращати, якщо люди матимуть близьке відношення до справжньої культури. Бо неможливо, щоб освічена людина була байдужою до долі своєї рідної мови. Наша мова потребує уваги й опіки. Так, як і земля, повітря, ріки, ліси, вся природа, все живе.

Мова — це ми. Наше відношення до матірньої мови визначує наше наставлення до неї, наше зацікавлення мовами інших народів. Не можу повірити, що людина, яка легковажить свою мову, занедбує своє господарство, може бути добрим господарем простору на землі взагалі.

Уляна Пелех

Подано, скорочено за статтею
С. Реп'яха у "Правді України"

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ МІСЯЧНИКА "ПРОМІНЬ", ВІННІПЕҐ

Шановна Пані Редактор!

Я прочитав у вінніпезькому "Поступі" з 26 березня 1989 р. лист Семена Палія "Актори" з України та задумався над авторовою нескладною політичною грамотністю. Лист Палія — це коментар на виступи Івана Дзюби, Миколи Жулинського, Раїси Іванченко та Ігоря Римарука в Вінніпезі, 10 березня 1989 р. в Читальні "Просвіта". Авторові, не дуже вченому, як він сам скромно заявив у листі, хотілося почути щось про Шевченка, а почув він не те. Мені здається, що Семен Палій хотів почути не так про Шевченка, а про те, що в Україні тепер нічого не діється, що українська інтеліґенція і ввесь народ спить, що Україна от-от умре, і що всі там чекають на Семена Палія, щоб він їм показав справжню дорогу й визволив їх.

Натомість, Семен Палій почув, що там без нього зорганізовано всенародний фронт оборони й популяризації української мови, що оформлюють загальний рух України за національну перебудову і т.д. І Семен Палій стурбувався, бо йому відбирають монополію на визволення українського народу і ще щось та взагалі визволяють без нього. Він навіть покликається на мудрість Леніна й заявляє, що "наші домагання мусять бути максимальні" і нам треба "відлучити УССР від Росії", а тоді буде "і мова державною, і культура і Церква".

Це все звучить дуже мило й знайомо, але Семен Палій перескочив себе і не сказав нам як це робити: чи пустослів'ям, чи лоскотливими фразами, чи святочними промовами під оплески, а чи реальною важкою працею — від самого початку. Семен Палій відкриває нам відому "Америку", але видно, що він забув лопатку і плуг вдома і не знає як до цієї цілини братися. Він куполи строїть, але не бачить, що фундаменту не поставив, і в цім ціла заковика Палієвого громадського й політичного мислення. З такими майстрами далеко не заїдеш і нічого тривкого не збудуєш. Палієві треба приземлитись і пізнати, що наша дійсність не така, як він собі вилеліяв під романтичною вербою, а далеко складніша. Якби Семен Палій більше читав, і не тільки "свою" газету, то він знав би, що люди, яких він бачив на сцені, не є ворогами свого народу і знав би де тих ворогів шукати.

Семен Палій навіть хотів утекти з залі, "але народу було так битком набито", що він мусів терпіти понад дві години. Добре, що він не міг утекти, бо терпіння приносить людині, якщо не нову ідею, то бодай якийсь внутрішній неспокій, а той неспокій ми побачили в листі Семена Палія до редакції "Поступу".

Паліть, пане Палій, але не рідну хату. В сучасній нашій дійсності ліпше бути мазепинцем.

Ярослав Розумний

ХРИСТИЯНСЬКО-КУЛЬТУРНИЙ РУХ В УКРАЇНІ

Молода учителька музики зі Львова Пише:

Січень 1989 року був просто незвичайний. Письменники Львова виступили з ініціятивою провести цей місяць по-християнськи, співаючи колядки, щедрівки, показуючи вертеп в містах цілої республіки. Як за помахом чарівної палички, десятки самодіяльних і професійних колективів (капела "Трембіта", хор хлопчиків "Дударик", літ. естрадний колектив "Не журись") запрошують людей подивитися, послухати, навіть поколядувати. Були на двох концертах. Це було щось надзвичайне! Хіба можна описати стан душі, коли аж під склепінням залу пролунало "Славіте Його", або сотні людей, стоячи, співали з артистами "Нова радість стала". Який поет ризикне словами передати ті забуті, але знову розбуджені до життя почуття поваги, любови до свого народу, що ще живий і ще не вмер.

Чи візьмім літературний вечір новоствореного українського молодіжного театру, де молоді актори читали поезії Л. Костенко, В. Симоненка, Василя Стуса, про якого ми й не чули. А публікації у журналі "Жовтень", "Вітчизна": М. Хвильовий, В. Винниченко, І. Керницький, Катерина Гриневич, Грушевський, Яворницький, Б. Лепкий. Ще одне ім'я Василь Скуратівський. Займається народознавством. Друкує повчальні оповідання, новелі про звичаї, обряди, ремесла українського народу. Цікаві передачі дивимося по львівському телебаченні. Одна з них була присвячена калині. Співали пісні сучасні і старовинні, вірші, серед них чудовий Лесі Українки "Козак умирає, дівчинонька плаче"... *("Калина")*

З РАДЯНСЬКОЇ ПРЕСИ: НОВИНКИ ПРО ПОЖВАВЛЕННЯ МИСТЕЦЬКОГО ЖИТТЯ

Відродження обрядових святкувань. Український фонд запропонував (і це підтримала ціла Україна) щоб "Місяць січень зробити місяцем зимового фольклору". Загальне зацікавлення цим внеском зібрано багато учасників "Щедрого вечора" до фойє Жовтневого палацу культури в Києві. Всі співали колядки, щедрівки. В ролі Маланки була 60-річна Ганна Левкун з Івано-Франківщини, яка чарувала всіх грою цього популярного персонажа з фольклору. Загал учасників колядував, щедрував, а в концерті брали участь — вокальне тріо "Золоті ключі" за участю Марії Миколайчук, Валентини Ковальської та народної артистки Ніни Матвієнко; хорова капеля юнаків та хлопчиків "Дударик", під проводом Миколи Кацали — вчителя з Львівського будинку; крім того виступали студенти Київської консерваторії, що показали "Вертеп" із традиційними персонажами для вертепу.

Фольклорний ансамбль під керівництвом Леопольда Ященка співав "Щедрий вечір", "На горі, на горі в шовковій траві", "Ой красна рясна в лузі калина", "У ніч темную", "Ой ішов Богдан походом" і "Ой у Києві та й на торгівлі".

Фонди, зібрані з того вечора призначені на створення історико-етнографічного музею із колекції українського скульптора Івана Гончара.

ПЛЯНУВАННЯ ПРАЦІ КІНОСТУДІЇ ІМ. ОЛЕКСАНДРА ДОВЖЕНКА

Славній кіностудії ім. О. Довженка в 1988 році минуло 60 років. В його минулому видатні майстри, зокрема такий майстер екрана й художнього слова, яким був сам О. Довженко, що вивів цю кіностудію на світову арену.

Та в останніх десятиліттях українське кіномистецтво втратило свій престиж, у його продукції не стало вартісних картин. А якщо вони з'являлися, то тільки на те, щоб припинити їх появу. Такими фільмами були "Криниця для спраглих" Юрія Іллєнка, талановиті стрічки Кіри Муратової, що по багатьох роках щойно тепер стали відомими масовому глядачеві.

Тепер, коли можливо говорити правду, директор кіностудії імені О. Довженка Микола Мащенко, почав свої плянування, взявши до уваги в першу чергу преважливу справу — творити фільми з українською мовою з метою, щоб вони будили інтерес до історії України, її

Україна. Колядники з вертепом в січні 1989 р.

культури і мистецтва. З цими плянами пов'язані великі труднощі. Першою з них є повернення українському кіноматографові його мистецький рівень, його джерельну свіжість. Створено на студії раду, яку очолив письменник і сценарист Іван Драч, а членами стали відомі письменники й поети: Олесь Гончар, Дмитро Павличко, Борис Олійник, Костянтин Степанков, Ліна Костенко, Іван Дзюба і Микола Вінграновський.

Почалася продукція фільму п.н. **"Хрест і любов"** за історичним романом Раїси Іванченко "Нестор літописець", Олег Фіалко зробив фільм **"Бич божий",** Ролан Сергієнко "Поріг", його ж фільм "Дзвони Чорнобиля". Темі — чорнобильська трагедія присвячують свої праці письменник Юрій Щербак і режисер Михайло Бєліков. Фільм цей має вийти на екран вже в травні 1989 року.

Прагнення працівників відродити українське національне кіномистецтво дістало підтримку Центрального Комітету Компартії України і Ради Міністрів республіки. Уряд асигнував на потреби студійного господарства сімнадцять мільйонів карбованців і два — на будівництво житлового будинку для наших працівників.

Мають на увазі ці установи і творчу молодь, створено об'єднання "Дебют", завданням якого є дбати про входження молоді на студії кіно.

Сам директор кіностудії М. Мащенко спільно з І. Драчем, зустрівши передрук п'єси Миколи Куліша "Зона" у липневому журналі "Київ" за 1988, відразу "захворіли" цим твором. Відразу написали сценарій і почали виготовляти стрічку, бо твір Куліша ще в 1926 році передбачив трагедію України в роки сталінізму.

Стаття подає також обильні інформації про налагоджування міжнародніх зв'язків українських кінематографістів. Була зустріч у США кіномистців при праці над фільмом **"Зброя Зевса"** американців, українців, іспанців та індійців, відбулися успішні наради з корпораціями Ті-Бі-Ес і Сі-Ен-Ем. Плянують також зняти фільм **"Марія Башкірцева"** за романом Михайла Слабошницького.

У плянах кіностудії Довженка є твори Миколи Хвильового, Роман Олеся Гончара "Собор", життя знаменитого гумориста Остапа Вишні, тобто має бути це роздум про трагічну долю гордої і чесної людини, що стільки зазнала сталінського беззаконня у трагічні часи застою.

Незадовго почнеться праця над багатосерійними фільмами **"Тарас Шевченко" і "Іван Франко".** Ці фільми мають вперше показати у Центральному телебаченні українською мовою. Є в пляні фільми й про інших велетнів української літератури — про Лесю Українку, Ольгу Кобилянську, Василя Стефаника, Миколу Гоголя, Марка Вовчка.

Новини ці взяли ми з "Вісті з України" ч. 5 січень 1989, статті п.н. "Такі важливі перші кроки", що є подані у формі розмови між Миколою Мащенко й Юрієм Валуєвим. Закінчує розмову М. Мащенко такими словами (подає, що їх вже повторює) — "ми з нетерпінням чекаємо на прихід до нашої студії нового Довженка. Він нам — усьому українському кінематографу, конче потрібен". Ствеврдження це — яке ж переконливе й радісне!..

Подала Улана Пелех

———————

У ДОМІ, У СІМ'Ї

Наш дім, погодьтеся — це не просто і не тільки житло. Це — наше родинне вогнище, наш дім нерукотворний — духовна атмосфера життя сім'ї. І наша прихильність, любов до тих, з ким живемо родинним колом, до рідної оселі живиться саме цією атмосферою. А як вони створюється! Як і коли народжується це найчутливіше коло нашої моральної осілости! В кожного, звичайно, свій рецепт... Якщо в сім'ї є спільні інтереси, спільні захоплення й розваги, спільний відпочинок, то й це вже багато... Напевне наші дорогі читачі, у кожного є що сказати про те, як твориться така атмосфера душевної щедрости й мудрости. Якщо ж ні, то тривожить вам душу щось наболіле... Поділіться з нами, подумаємо разом... А поки давайте разом проведемо кілька годин, як і годиться в родинному колі, розкажемо один одному щось цікаве з нашого життя, почитаймо рядки світлої поезії, порадимося, поміркуємо...

З НАГОДИ ДНЯ УРОДИН

З нагоди мойого 75-ліття, у день мого народження посилаю свій скромний дарунок в сумі $75.00 на пресовий фонд журналу Промінь, я дуже люблю і читаю Промінь ще від першого числа.

Марія Гарасимів,
Едмонтон, Альта.

ШЕВЧЕНКОВІ ДОРОГИ У ДАЛЕКОМУ КАЗАХСТАНІ

Феномен Шевченко — його життя і творчість, були, є і будуть цікавити й спонукувати науково досліджувати багатьох знавців з минулих поколінь, сучасних і майбутніх в Україні та в інших країнах. В 1935 році Анатолій Костенко — тоді молодий ентузіяст шевченкознавець, працюючи в Інституті Літератури Академії Наук УРСР, був щасливий осягом, бо появилася його наукова праця "Шевченковий журнал", яка була доповнена тільки 20 років пізніше через те, що автор став жертвою репресій в 1937 році.

Проте А. Костенко не спочивав. Появилися його фундаментальні праці про Тараса Шевченка і Лесю Українку — розповіді про мистецтво й життя Тараса Шевченка "Поза морями, поза горами", які викликали велике зацікавлення серед широких кіл читачів та критиків.

А. Костенко розповідає про перебування Т. Шевченка від 1847 до 1857 р. як солдата на засланні. А відомо, що цар під загрозою кари заборонив поетові писати й малювати. В початках Тарас мусів перебувати на побережжі Аральського моря, а згодом Манґішлякському півострові в Казахстані. Але була ця неволя не під замком, тому й міг Шевченко створити багато картин, поезій і прозових творів. на цьому півострові перебував Шевченко сім років. У 1851 році мандрівка його була в гори Каратау. Вона залишила сліди в творчості Тараса, бо на цьому шляху зустрічав він пам'ятники давних та залишки релігійних об'єктів, які збереглися і до наших часів.

У 1972 році А. Костенко відбув подорож слідами цієї мандрівки Шевченка, щоб пізнати цю незнану країну, її людей і спосіб життя, щоб збагнути джерело поетового надхнення. Саме Шевченко відкрив для Европи країну кіргізів, уможливив Броніславові Залєському, Тарасовому приятелеві, відомому польському історикові і мистцеві написати твір "Життя в кіргізьких степах" Книжка видана була в Парижі з багатьма ілюстраціями Шевченка.

Костенко зміряв Аральське море по шляху експедиції Алексія Бутакова, описав свою подорож в пресі "Казахстанська Правда", звернувши увагу на незвичайне обниження рівня води у цьому морі. У зв'язку з цим зауважив, вода в морі віддалилась від берега на 10,20, а в деяких місцях навіть на 60 км. А уможливило йому це спостерегти досліди над творчістю Шевченка (картини й поезії) та зустріч з природою Казахстану в часі його мандрівки

У 1983 році А. Костенко відвідав місто Аральськ. Арал — озеро з солоною водою — третє щодо величини у світі. Його природа віддзеркалена у картинах Шевченка. Мабуть, на думку дослідника, острів Кос-Арал був у творчості Тараса особливим місцем. Тепер цього острова вже нема, але прошита залишками

Т. Г. Шевченко на березі Аральського моря

З картини худ. В. Г. Пузиркова.

об'єктів та переживаннями його природи зберігається у споминах.

Нема також і поселень номадів, зате є село Каратерен, а в ньому будинок, середня школа ім. Т. Шевченка, а поруч — пам'ятник поета. Внутрі будинку багато картин з поясненням, як став Шевченко приятелем казахстанського народу. Казахи уважають Шевченка поетом справедливости, він поєднує дві країни — Україну і Казахстан. На території Манґішляк є два містечка — давній Новопетровський форт — тепер це Форт Шевченко. Тут є сади, в яких плекають казахи дерева, що їх посадив Шевченко, є музей, на березі Каспійського моря нове місто Шевченкове. А найважливіше те, що в серцях казахського народу зберігаються ідеї творчости великого поета, що далеко за морями й горами" вивчають люди твори Шевченкового мистецтва — великого поета і блискучого маляра.

Подала за записами Людмили Навальної
У. Пелех

Т. Шевченко Нарциз

ЛІДІЯ ЛУТКОВА

БІЛЯ ЛАСКАВИХ ХВИЛЬ

ЕТЮД

Я люблю тебе, море!

Іду вночі, по твоєму мокрому березі, а ти журливо ластишся і ледь-ледь хлюпочеш, ніби втомилося за день і зараз тихо дрімаєш.

Твоя чиста вода ніжно голубить острів Березань, що мріє вдалині, а він завмер, мов витесаний з каменю гігантський корабель, і тепер чорніє на горизонті. І здається: ось зведеться могутня постать лейтенанта Шмідта — і море захвилюється, заб'ється, здибиться. Та острів мовчить оповитий зоряною місячною ніччю.

І ти, море, засинаєш у своїй колисці. Спиш...

Ніч обійняла тебе, заспокоїла й розсипала перед тобою незліченні самоцвіти — алмази, сапфіри, смарагди. Відображення розсіяних по небі зірок тоне у величній глибокій сині, відсвітившись сріблястим блиском.

Великий місяць, що розплився по небі голубуватим сяйвом, мрійливо дивиться, ніби шукає свого відбитку в твоїх водах. А він й справді простягся срібною доріжкою від берега до виднокола. І так хочеться побігти по казковій оцій доріжці, зазернути за неоглядні простори, відчути твою, море, велич!

Тиша дзвенить чутливими струнами, і цей передзвін бринить у місячному сяйві, торкається моря й розсипається десь в далеких глибинах, а потім знову звідти виринає дивною мелодією, що вабить у далечінь...

Ти мовчиш, море, наче ввібралося в себе, відхлинуло від берега, мов звернулося теплою кішкою і муркочеш, то стискаючи, то розслабивши м'які лапки — тихі дрібненькі хвильки, що лижуть пісок і тягнуть його кудись в обійми виру.

Підходжу до тебе близько, ступаю у воду — вона тепла, ніжна, мов лагідні руки жіночі, і хочеться зробити для тебе, море, щось таке хороше! А що — не можу придумати. І прикро за своє безсилля: ти робиш мене щасливою, а я не можу віддячити тобі тим же.

Кажуть: слово має чудодійну силу. Прийми ж, море, дарунок мій — слово, мов камінчик-самоцвіт біля твоїх ласкавих хвиль. Прийми мою любов. Де б не була я, ти завжди будеш зі мною, в моєму серці, в моїх думках — величне і ніжне...

Миколаїв.

У нашім раї, на землі,
Нічого кращого немає,
Як тая мати молодая
З своїм дитяточком малим.

Слово "мамо" — великеє, найкращеє слово!

Т. Шевченко

УРОЧИСТЕ ВІДКРИТТЯ ФУНДАЦІЇ ЦЕНТРУ УКРАЇНСЬКИХ КАНАДСЬКИХ СТУДІЙ

Ц е н т р Українських Канадських Студій (ЦУКС), заснований у 1981 році, виник за всіма правилами закономірности. Адже нішо не народжується з нічого.

Незабаром,точніше в 1991 році, українці будуть торжественно святкувати 100-ліття поселення в привітний їм Канаді. На протязі цього століття вони не тільки свято берегли скарби, привезені сюди з рідного краю, не тільки збагачувалися економічно й інтелектуально, збагачуючи заодно Канаду, але й творили свої культурні цінноші на питомому ґрунті, у питомих їх обставинах.

За цей час пороблено великі досліди й написано томи їхньої історії. Створилася специфічна література Народилося особливе художнє мистецтво. Традиційний фольклор дістав нові нашарування. Розвинулися і мають свою історію преса, радіо, телебачення. Розгорнулося музейництво. У багатьох державних школах уведено українську мову. Усі ці ділянки широко вдокументовані вже джерельними матеріялами, монографіями, розвідками, статтями.

Центр Українських Канадських Студій виник таким чином з назрілих потреб вивчення цих предметів у цілісності та їх взаємозв'язку. Заснування цієї академічної інституції виникло також як наслідок конечних потреб і бажань українських канадських студентів знати й розуміти культуру, в якій вони народилися та з якою вони можуть не абстрактно, а органічно себе ідентифікувати. Не дивно, отже, що ЦУКС поповнюється все більшою кількістю студентів, які готуються на вчителів українсько-англійських державних шкіл, працівників українських музеїв, культурно-громадських діячів.

Такою цілеспрямованою програмою ЦУКС поступово здійснює поставлені перед собою завдання. Для запоруки стабільности цієї програми, для безперебійного існування її, рішено заснувати непорушну фундацію. З цією метою з ініціятиви ЦУКС 30-го листопада 1988 року відбулося в формі Бенкету офіційне відкриття цієї Фундації під кличем "Допомагайте зберігати українську спадщину!" Співорганізаторами Бенкету були Жіночий алюмнат Альфа Омега, Манітобський провінційний відділ Комітету українців Канади, Український народний дім, Клюб українських професіоналістів та підприємців.

Бенкет відкрила директор ЦУКС та майстер церемонії д-р Наталя Апонюк. Серед почесних гостей були прот. Тимофій Міненко, декан богословського факультету Колеґії Св. Андрея і представник Його Блаженства Митрополита Василія; монсіньор Ярослав Рудачек, парох церкви Святої Родини і представник Його Ексцеленції Митрополит Максима Германюка; сенатор Натан Нурґіц; міністер освіти Леонард Деркач, репрезентант прем'єра Манітоби; головний суддя Манітобської королівської лави Богдан Гевак; д-р Генрі Дакворт, канцлер Манітобського університету; д-р Роман Єренюк, ректор Колеґії Св. Андрея; д-р Петро Кондра, професор емерит Манітобського університету й член Дорадчого комітету ЦУКС.

У залі серед численної української активної інтеліґенції була також д-р Дейвид Лавлесс, ректор Колеґії Св. Павла при Манітобському університеті; Марко Міненко, посол і заступник спікера в Манітобській леґіслятурі, а також представник лідера опозиції Шерин Карстерс; Ґері Дуер, лідер НДП у Манітобі; судді Манітобської королівської лави Валлас Дарійчук та Теодор Ґловацький.

Головну доповідь прочитав суддя Богдан Гевак. Торкнувшись історії викинення ЦУКС, що тісно пов'язувалася з розвитком Колеґії Св. Андрея, доповідач поінформував присутніх, що в сучасну пору в ЦУКС викладається сімнадцять різних курсів, які є повністю акридитовані Манітобським університетом і під кожним оглядом відповідають його вимогам та законам. Усі курси, продовжував він, викладають кваліфіковані в своїх галузях викладачі, незалежно від їхньої національности чи віровизнання. Це саме стосується й студентів — курси доступні всім, хто цікавиться українською спадщиною.

Основна мета афіліяції Колеґії св. Андрея з університетом, наголошував доповідач, заключалася в тому, щоб поширити академічну програму українських студій і забезпечити їй фінансову стабільність. Таким чином Манітобський університет став першим і досі єдиним вищим науковим закладом у Канаді, в якому студент може отримати ступень бакалавра в

галузі студій української канадської спадщини. Крім координації академічної програми, Центрові був наданий ширший мандат — допомагати в поширенні дослідницької роботи в галузі української канадської спадщини й допомагати українській громадськості берегти й розвивати цю спадщину.

Сьогодні, продовжував доповідач, у ЦУКС навчається 125 студентів. З кожним роком збільшується студентів не-українського походження. Останнім часом уведено навіть докторську програму. На форумі Центру виступило вже з доповіданням 53 передових науковців-українністів, запрошених з різних кінців Канади й Америки, в тому числі й знавців етнічних питань.

Давши детальний огляд проробленої досі праці, доповідач зупинився на бюджеті ЦУКС, який черпає з університетської скарбниці $55,000 річно. Цей мінімум категорично не покриває коштів, необхідних для ефективного функціонування Центру, що досі існував й розвивався, дякуючи державним дотаціям та окремим жертводавцям, що разом досягнули суму $500,000. Усі ці гроші, однак, були призначені виключно на специфічні проєкти — на програми підвищення знань української мови й культури вчителів державних шкіл, на вишкіл помічників учителів для двомовних програм у Вінніпезі, на спроваджування доповідачів з різних ділянок українознавчих студій, на академічні нагороди студентам.

Маючи вже тверді академічні основи, казав доповідач, ЦУКС потрібна тепер солідна фінансова база. Університет у своїй теперішній критичній ситуації ніяк не зможе збільшити бюджету Центру. Нереальним було б також очікувати пожертв від тих, хто вже пожертвував більші суми, а тим більше надіятися на спорадичні державні дотації. У таких обставинах фінансової непевности з року в рік, ЦУКС не може конкретно плянувати своїх далекосяжних програм.

Отже потрібна міцна фінансова основа, підкреслював доповідач, що запевнила б тривале існування й постійний розвиток ЦУКС. Досягнути цього можна лише створенням непорушної фундації, відсотки якої даватимуть додатковий до університетського бюджету прихід на потреби фінансування роботи ЦУКС.

Проголосивши Фундацію офіційно заснованою, доповідач повідомив, що пожертви до Фундації почали напливати вже скоро після

Зліва до права сидять — дост. Б. Гевак, д-р П. Кондра, д-р Наталя Апонюк.

оголошення Бенкету й досягнули суми поверх $26,000, а поштовхом до створення Фундації був княжний дар Форвина та Марії Богданів з Ванкуверу в сумі $33,000.

Цих основоположників Фундацію гідно відзначив у своєму виступі д-р Перто Кондра, згадавши їхню віддану культурно-громадську працю та щедрі пожертви на різні культурно-національні цілі. Він також подякував д-р Апонюк за ініціятивну в створенню Фундації й за організацію Бенкету та за її віддану працю для Центру.

Міністер Леонард Деркач, склавши привіт від прем'єра Манітобського уряду, висловив признання Центрові за його добре організовану й корисну працію та привітав Центр з заснуванням Фундації.

Д-р Генрі Дакворт склав привіт і найкраші побажання для росту Фундації від Манітобського університету, відзначивши, заодно, заслуги й ролю д-р Апонюк в успішній діяльності ЦУКС.

Від Колеґії Св. Андрея вітання склав д-р Роман Єренюк. Насвітливши тло історичного розвитку в тісному поєднанні з Колеґією та Манітобським університетом, він висловив признання ЦУКС та д-р Апонюк за цінну роботу в галузі розвитку українських канадських студій, а одночасно в процесі багатокультурности Канади.

САВЕЛЯ СТЕЧИШИН

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ОДЯГ

(ЛЄКЦІЯ — РОБІТНЯ ПРОВІНЦІЙНОГО КУК У САСКАТУНІ)

Наближаємося до важливого ювілею 100-ліття поселення українців у Канаді, який припадає 1991 року. Українці здобули собі добру славу в Канаді і з етнічних ґруп займають найбільш замітне місце. Перед нами завдання забезпечити дальший розвиток нашого життя в Канаді. В наших особливих умовах виринають спільні нам усім турботи про наше майбутнє — як зберегти нашу національну самобутність, як промовити до молодого покоління, як закріпити у ньому почуття приналежности до українського народу, як засягнути ті частини молоді, що вже затратили рідну мову і не мають зв'язків з українцями. Розв'язка цих проблем вимагає повної кооперації та співпраці всіх наших організованих громад і таких метод, які відповідають сучасним обставинам та умовам життя. На наших очах характер українського життя змінився, а зі змінами виникають нові ситуації, нові погляди, які вимагають уваги.

У наших змаганнях зберегти національну ідентичність ми маємо до діла з **народом, масою,** а маси народу найкраще сприймають те, що можуть розпізнати **змислами**. Масам імпонує живий український танець, народна пісня, народна вишивка, народний одяг, народна страва та інші прояви української культури, що сприймаємо змислами. Тут діє відчуття, захоплення, емоція, а на їх ґрунті родяться глибші розумові роздумування. Зокрема пробуджується зацікавлення українською культурою, зроджується бажання відшукати свій родовий корінь, заглянути до історії України, відвідати Україну. Отож фолкльорні, етнографічні частини нашої культури є важливими чинниками в національному самозбереженні, і вони виконують для нас корисну ролю.

Деколи чуємо, що ми вже виросли з етнографізму, піднялися вже на вищий рівень і не лицює знижуватися; ми не збудуємо України гопаком, вишитою сорочкою, варениками. Це погляд помилковий і його треба нам збутися.

Сьогодні в кожній організованій українській громаді діє танцювальний гурток, до якого з охотою пристає українська молодь. В самому Саскачевані є аж 51 таких активних гуртків. Звичайно вони діють самостійно під керівництвом місцевого проводу і з допомогою провінційної Ради КУК в площині танцювального мистецтва. Для виступу потрібний автентичний народний одяг. Звичайно матері допомагають шити одяг, але не всі знають, як той одяг має виглядати, які є його складові частини, Через неознайомленість бувають не раз прикрі помилки, коли буковинську сорочку з важким густим узором вбирають до полтавського строю або до гуцульського. Саме така неознайомленість зробила потребу подати танцюристам і їх провідникам відповідні вказівки про автентичний народний одяг з окремих районів України.

На зустріч цій потребі Провінційна Управа КУК в Саскачевані зарядила лєкцію-робітню (воркшап) про автентичний народний одяг в суботу, 11 лютого ц.р., в Саскатуні, в домі Українських Сеньйорів. Цим проєктом займався Ґлен Ілащук, постійний артист українського танцю. Оплата за курс $30,00 і включає обід. Прибуло 64 зареєстровані курсанти з таких місцевостей: Саскатун, Реджайна, Мус Джо, Свифт Кирент Ландженбурґ, Йорктон, Канора, Калдер, Кіндерслей, Кридор, Прудгом, Ітонія, Принц Алберт, Керрот Ривер, Єлов Крік, Блейн Лийк, Вінніпеґ.

На лєкторку запрошено фахівця, пані Любов Волинець, куратора Українського Музею в Нью Йорку, інструктора стемфордського Музею. Пані Волинець народилася в Україні, до Америки прибула шестилітньою з батьками, закінчила університет, отримавши ступінь М.К. з бібліотечних наук. Вона працювала по фахові у славістичному департаменті міської бібліотеки в Нью Йорку, в якій є велика збірка різнородного славістичного матеріялу, з яким вона познайомилася та перестудіювала ті книжки, що відносилися до українського життя. Українське народнє мистецтво її все чарувало, і вона впірнула повною душею в цю площину народної творчости, ставши її знавцем.

Лєкція доповідачки складалася з двох сесій — передполудневої і пополудневої з перервою на обід. Мова викладу англійська, щоб зрозуміли англомовні курсанти. Лєкція покривала одяг

(Продовження на стор. 14)

НАШИМ ДІТЯМ

Роман Завадович

КАЗОЧКА ВІД МАМИ

Як настане вечір,
Тихо і злегенька,
Українську казку
Каже мені ненька;
Я тоді до неньки
Тілом всім тулюся —
Бо цікаво слухати
І боюся...

Ось князівна-краля
У неволі в змія,
Лицар побиває
Змія-чародія;
Ось і чарівниця,
Згорблена бабуся —
Ох, цікаво слухати
І боюся...

Як настане вечір,
Тихо і злегенька,
Українську казку
Каже мені ненька,
Каже мені казку
Рідними словами —
Ох, яка то люба-мила
Казочка від мами!

———————

Василь Сухомлинський

ГАРЯЧА КВІТКА

Того року була рання весна. В середині квітня зацвіли сади. Настав травень.

Маленька дівчинка Оля пішла одного ясного весняного ранку в сад і побачила велику червону квітку троянди. Вона побігла до мами й радісно сказала:

— Мамо, червона троянда зацвіла.

Мама прийшла в сад, поглянула на червону квітку, усміхнулася. Потім глянула на небо, і лице її стало тривожним.

З півночі чорна хмара. Повіяв вітер, хмара закрила сонце. Стало холодно.

Мама з Олею сиділи в кімнаті й з тривогою дивилися в вікно.

Мов білі метелики, полетів сніг. Все довкола побіліло. Вітер затих. Сніжинки м'яко падали на землею, а потім перестали падати.

Мама з Олею пішла в сад. На зеленому листі біліли снігові шапки. Земля вкрилась сніжно-білим килимом. Тільки троянда червоніла, мов велика жарина. На ній блищали капельки роси.

— Вона гаряча, їй не страшно, — промовила Оля й радісно усміхнулася.

МАМИН ДЕНЬ

Чудове свято, Мамин День. І перші найніжніші квіти — любій матусі. І вся шана й увага. Мама — найближчий твій друг. Вона радіє, коли тобі весело. Вона біля тебе, коли хворієш. Мама багато працює: і вдома, і на роботі. Ось ти лягаєш спати; а мама ще прасує твою сукенку. Прокидаєшся, а вона вже наварила снідати...

Всі ми вітаємо наших дорогих мам, бабусь, сестричок. Готуємо їм приємні несподіванки та подарунки. Адже цього дня — свято всіх мамів.

П'ятилітня Іра Кравченко з міста Орджонікідзе, щоб зробити мамі приємне намалювала її портрет. Оленка Матвєєва з Тернополя розповідає про свято в дитячому садку і тим вітає своїх вихователек.

———————

ПИСАНКА

Гарна писанка у мене —
Мабуть, кращої й нема!
Мама тільки помагала,
Малювала ж я сама!

Змалювала дрібно квіти,
Вісім хрестиків малих,
І дрібнюсінку ялинку
Й поясочок поміж них.

Я ту писанку для себе,
Для зразочка залишу,
А для мами і для тата
Дві ще кращих напишу.

16-ИЙ ПРОВІНЦІЙНИЙ З'ЇЗД СУС У ВАНКУВЕРІ Б.К.

(ПРОДОВЖЕННЯ З Ч. 4)

Предсідником сесії був о. Прот. Михайло Сокирка, секретар — Семен Лебедович. Голова Провінційної Управи ТУС Іван Коляска подав обширний звіт праці за минулих два роки. Він також звернув увагу на фінансову допомогу українцям, які перебувають в таборах біженців у Австрії й Німеччині. Голова Централі СУС — Ярослав Скрипник подав більше інформацій що до переміщення українських біженців з таборів до Канади й про заходи в цій справі з міністром еміграції Федерального Уряду Канади. Звіти з праці по Відділах ТУС подали: Келовна — о. Ізидор Ворончак, Ванкувер — Василь Дзюбенко, Вернон — О. Романик, Сурий — Іван Коляска, Нью Вестміністер — Василь Ганущак.

На внесок Контрольної Комісії уділено абсолюторію уступившій управі. Номінаційна Комісія представила список нової Управи Пров. ТУС, який прийнято без змін.

До Управи на 1989-1990 увійшли: уступивший голова — Іван Коляска, голова — Іван Лазарук, 1-ий заст. голови — Іван Коляска, 2-ий заст. голови — Йосиф Буяр, секретар — Семен Лебедович, касієр — Василь Ганущак, члени — Василь Дзюбенко, Микола Ничипорук. На цій сесії обговорено також справу збільшення числа Відділів ТУС, фінансова допомога молоді побирати курси українознавства й інші.

СПІЛЬНА СЕСІЯ

По короткій перерві відбулася спільна сесія, яку перепровадила Марія Вакалюк. На цій сесії голови Централь СУС і СУК подали інформації про працю Централь й стан самостійницьких організацій. Голова СУС — Ярослав Скрипник пояснив, що обов'язком голови СУС в провінції є координувати самостійницьку працю з Провінційними Управами СУС і ТУС і тримати звязок з Централею СУС. Подав коротку інформацію про працю Централі СУС, про його досягнення в загально-українському життю. Відділи повинні мати певні проєкти, які зацікавили б до загальної участи членів. Говорив про нашу участь в праці КУК і СКВУ й про наші зобов'язання підтримки Українського Голосу.

Голова Союзу Українок Канади — Катруся Шолтер подала інформації про працю Централі. Звернула увагу на журнал "Промінь", що лише 25% членок передплачує його. Централя висилає около 700 примірників обіжників до відділів, духовенства й поодиноких осіб. Кошт друку й висилки є великий і тому створено комісію, яка працює над покращанням видання обіжників. Створено статутову комісію, яка працює над остаточним оформленням статута, який повинен бути прийнятий на слідуючому З'їзді. Звернула увагу на нашу підтримку СУМК й приготовляти молодь до праці в організаціях в будучому. Централя працює над виданням двомовного довідника. На жаль

Стоять зліва: Іван Лазарук — голова Пров. Управи ТУС, Марія Вакалюк — голова Пров. Управи СУК, і голова Філії Музею, Катруся Шолтер — голова Централі СУК, Ярослав Скрипник — голова Централі СУС, Олена Дзюбенко — голова Провінційного СУС.

серед нас немає місійного духа, ми не можемо забувати минулого, але обставини життя за останні десятки років дуже змінилася й ми повинні пристосуватися до цих змін.

Представник Фундації СУС на Британську Колюмбію Василь Дзюбеенко подав писемний звіт збірки й розподіл Фондів Фундації СУС. В 1987 році в Британській Колюмбії зібрано на Фундацію СУС 8,710 долярів. Після того була дискусія над питаннями, порушені промовцями. Спільна Сесія продовжувалася після вечері. Першою точкою було вибір голови СУС на Британську Колюмбію. За внеском голови Пров. Екзекутиви Марії Вакалюк і голови Пров. Управи ТУС Івана Лазарука вибрано головою СУС Олену Дзюбенко. Дальше приступлено до обговорення й прийняття резолюцій З'їзду. Цього вечора вшановано Митр. Прот. Івана Гикавого з нагоди 90-ліття його уродин з побажанями. Представлено нововибрані управи Провінційних Екзекутив СУК і ТУС, яким голови централь зложили свої найкращі побажання.

Неділя 2-го жовтня

В неділю рано після Богослуження в Катедрі Пресвятої Тройці відбувся святочний обід і продовження програми З'їзду. Емілія Чуйко переводила програму. Молитву перед обідом перевів настоятель Катедри Всечесний о. Прот. Віктор Лакуста а також

пізніше привітав усіх учасників З'їзду. Від Катедральної Громади склали привіт голова Настя Воробець.

В дальшій програмі була промова голови Централі СУС Ярослава Скрипника, якого представив Василь Дзюбенко. У своїй промові голова звернув увагу на нашу Українську Православну Церкву в Канаді, яка відіграла велику ролю в збереженні релігійно-національних і культурних надбань нашого народу. "Наші піонери створили її як твердиню для збереження нашої духовости, як джерело для розбудови християнських та національних вартостей української людини.

Тими вірними у великій більшости сьогодні є члени й прихильники Союзу Українців Самостійників та його організацій і установ. ..... Союз Українців Самостійників, як переємець тих традицій, які зобов'язали мирян нести відповідальність за долю нашої Церкви нарівні з нашим єпископатом і священниками — закликає своїх членів не тільки виявляти зацікавлення, але активно включатись в кожний деталь церковного життя, щоб зберегти її українською, щоб не переставала вона бути зберегателем наших християнських та національних надбань".

Вікторія Пушка представила голову Союзу Українок Катрусю Шолтер, яка у своїй промові підкреслила, що "наша організація Союзу Українок Канади є найсильнішою жіночою організацією в Канаді. Наші піонери приїхали до Канади: в тяжких умовах старались творити нашу організацію, щоб в цій спосіб улегшити своє життя в чужій країні. Сьогодні є інший час, інші обставини, але ми надалі повинні бути зорганізовані й берегти нашу рідну церкву, наші традиції й нашу мову, без якої ми як нація не будемо існувати. В нашій організаційній праці ми повинні звернути нашу увагу й присвятити більше часу на виховання майбутнього покоління, яке повинно перебрати нашу працю".

Микола Ничипорук подякував гостям промовцям за їх участь у З'їзді й за їхні промови, в яких звернули увагу на значення нашої організації в розбудові Українського життя в Канаді.

Ювілейний Хор під керівництвом Михайла Мамчура виконав три пісні. Молода сумківка Дієн Катнік акомпаніювала на піяно.

Марія Вакалюк перевела розігравку Філії Музею. Нагороди виграли Настя Заведюк, Марія Стівенс, Анна Залубняк і Славка Шумей.

На закінчення З'їзду, голова З'їздового Комітету Олена Дзюбенко зложила подяку гостям з централь — Я. Скрипнику і Катрусі Шолтер за їх присутність на З'їзді та їхні промови й інформації. Всечесному Духовенству Ванкуверського Місійного Округа за їх активну участь в З'їзді, хорові з його дириґентом, членами З'їздового Комітету, всім Відділам СУК і ТУС які вислали своїх делегаток — делегатів й всім присутним, які звеличали цей З'їзд. Молитвою, яку перевів о. Ізидор Ворончак й національним гимном "Ще не вмерла Україна" закінчено З'їзд.

Секретарі З'їзду:
Лелія Митрук, Галя Загоруйко
Анна Собул, Семен Лебедович.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ОДЯГ

центральної України, Буковини, Гуцульщини, Закарпаття, Бойківщини, Лемківщини, Поділля, Покуття, Волині, Полісся, Яворівщини. Показ зразків одягу прозірками на екрані, що ними лєкторка ілюструвала кожний одяг з окремою увагою на складові частини та всякі подробиці, дуже багато допоміг запам'ятати подані інформації. Вона подрібно розповідала про кожний зразок, з якого матеріялу кожна частина зроблена, коли даний одяг вбирають, як переховують, що вбирають в будний день. Окрему увагу віддала жіночій сорочці, прозірки показали, як збирають перші стеблини льону, далі був показ інших етапів виготовлення прядива аж до вибілювання на сотні довгих рядів полотна. З сорочкою пов'язано дуже багато цікавих приповідок та забобонів, яких люди дотримувалися та передавали з роду в рід ті самі звичаї. Пані Волинець з дотепом розказувала дещо з такого народного фольклору. Після закінчення лєкції посипалося багато питань про одяг, а далі курсанти оглядали зразки народних сорочок та вишивок, що пані Волинець привезла з собою і мала їх розпожених на столі. Курс був дуже корисний і слухачі висловили подяку пані Волинець.

При реєстрації учасники отримали великий пакет цінного друкованого матеріялу про одяг з різних частин України, ілюстрації одягу, взуття та убору голови і етноґрафічну мапу України, на якій є образи одягу окремих районів. Такий матеріял пригодиться танцювальним гурткам у готуванні одягу на виступи.

Провінційна Управа КУК у Саскачевані зробила дуже добре діло, що подбала допомогти танцювальним гурткам краще познайомитися з народним одягом.

22-го лютого 1989 р.

Шановна працювита редакція "Промінь"!

Читаючи з великим задоволенням цей журнал. І бажаю на дальше читати, я висилаю передплату на 1989 р., і маленьку пожертву — $30.00.

Також долучаю нового передплатника на 1989 р. в сумі ($15.00) $15.00

Долучаю чек #087, — Загальна сума $45.00

Доброго здоров'я, та великих успіхів в Вашій праці — Боже щасти Вам.

Євгенія Семиволос
Брентфорд, Онт.

ENGLISH SECTION

1989 INTERNATIONAL CHORAL FESTIVAL

IN ASSOCIATION WITH LLOYDS BANK CANADA

FESTIVAL FACTSHEET

For one glorious month in 1989, Toronto will resound with **The Joy of Singing.** More than 4000 artists from around the world will give 73 concerts in Toronto and surrounding municipalities throughout the entire month of June. The **1989 International Choral Festival** consists of three major components — the Main Concert Series, Festival in the Community and The Joy of Learning. **Nicholas Goldschmidt,** former Artistic Director of the Guelph Spring Festival and Executive Director of the 1985 Bach International Piano Competition, is the Artistic Director of the **1989 International Choral Festival.**

The main concert series will include such highlights as **Gennady Rozhdestvensky** conducting the Poliansky Choir of Moscow and the Obretenov Choir of Bulgaria in choral scenes from Mussorgsky's **Boris Godunov; Robert Shaw** will direct the Mennonite Festival Chorus in a performance of Beethoven's **Missa Solemnis; Helmuth Rilling** will conduct his own choir, the Gachinger Kantorei from Stuttgart, with the National Arts Centre Orchestra in Bach's **Mass in B Minor; Charles Dutoit** will conduct Le choeur et l'orchestre symphonique de Montreal in a performance of **The Damnation of Faust** by Berlioz and, in addition, will direct the Tanglewood Festival Chorus, with the Toronto Symphony in Verdi's **Requiem,** and **Gunther Herbig,** in his debut year as Music Director Designate of the Toronto Symphony, will conduct the Toronto Mendelssohn Choir and the Toronto Symphony in Mozart's **Requiem** and Bruckner's **Te Deum.** Andrew Lloyd Webber's **Requiem,** a haunting version of the traditional mass, will be conducted by **Elmer Iseler.**

In addittion to the Famous Conductors series, there will be concerts given by such internationally acclaimed ensembles as the **Boys Choir of Montserrat** from Spain, the **Tapiola Choir** from Finland, **Electric Phoenix** and the **BBC Singers** from Great Britain and **l'Ensemble Vocal Michel Piquemal** from France. On the more popular side, the Festival is bringing the **Morriston Orpheus Choir** from Wales, the **Boys Choir of Harlem,** the **Montreal Jubilation Gospel Choir,** and Ontario's own **Dukes of Harmony.**

R. Murray Schafer's spectacular **Apocalypsis** will be performed at Convocation Hall for the first time since its premiere in London in 1980. This compelling work, with a cast of several hundred singers, dancers, actors and musicians, is a two part re-creation of St. John the Divine's vision of the end of the world and its rebirth, as told in the Book of Revelations.

The **Tibetan Temple Singers of Gyuto Monastery** will demonstrate the unusual technique of "one-voice chording", whereby each singer intones three notes simultaneously, in their performance on Sunday, June 4 at Convocation Hall.

The second major component of the 1989 International Choral Festival is the **Festival in the Community** -a remarkable series of concerts, produced in association with the Ontario Choral Federation, which will take 39 choirs to municipalities in and around Metropolitan Toronto to perform throughout the whole month of June. The ensembles include elementary and high school choirs, university choirs, church choirs, community and ethnic choirs, boys choirs and girls choirs, representing almost every province in Canada. They range in size from chamber ensembles of 12, such as the Ad Libitum Vocal Ensemble of Calgary to philharmonic choirs of over 100 voices such as the Memorial University Choir of Newfoundland and the Ottawa Choral Society. The repertoire is as diverse as the choirs: Christian, Jewish, Orthodox and Gospel music will be performed along with folk, jazz and popular classics.

The third component in the Festival is the **Joy of Learning,** a month-long series of workshops, masterclasses and seminars led by internationally acclaimed conductors and ensembles. Under the direction of Doreen Rao, the series is being presented in collaboration with the Faculty of Music, University of Toronto and The Royal Conservatory of Music.

The 1989 International Choral Festival is also encouraging choral groups to participate in the *Festival Fringe* — a series of independent concerts which will be included in the Choral Festival's

BIOGRAPHICAL INFORMATION

THE YASMYN VOCAL ENSEMBLE

The Yasmyn Vocal Ensemble was originally made up of twenty-nine dedicated young women who had come together in a spirit of friendship and love of music. The Ensemble has since grown to forty women. They share not only a common Ukrainian heritage, but also a desire to popularize the works of contemporary Ukrainian composers. Their style is unique, innovative and appealing to a wide and varied audience. Their repertoire ranges from melodic ballads to rhythmic pop tunes. In 1988 the Ensemble staged a sold out concert at the St. Lawrence Centre for the Performing Arts in Toronto. They also released their first album which is now in its third reprint.

VESNIVKA

Vesnivka has enriched the choral tradition of Canada and the Ukrainian community abroad for two decades. The choir had its debut at the St. Lawrence Centre for the Arts in Toronto where it recently celebrated its 20th anniversary. **Vesnivka** was founded by director Halyna Kvitka Kondracki, a graduate of the University of Toronto's Faculty of Music. Her mastery of musical interpretation and innovation have shaped the choir from its inception. **Vesnivka** has performed at numerous concert halls across Canada and the United States including Carnegie Hall in New York. In addition, the choir has toured major European centers such as London, Rome, Munich, Salzburg and Strasbourg. **Vesnivka** has placed first in two national CBC radio choral competitions, had a CBC radio special of its own and recorded four albums.

PAUL PLISHKA

Paul Plishka was born in the United States of Ukrainian parents. He is one of the most widely-acclaimed and sought after basses of our time. A leading member of the Metropolitan Opera roster since 1967, he also appears regularly with major opera companies throughout North America. In Europe he has sung in performances in Munich, Berlin, Zurich and at Milan's Teatro alla Scala, London's Covem Garden, Hamburg's Staatsoper and the Paris Opera. Opera performances include the title role in Boris Godunov, Pagano in Verdi's I Lombardi alla Prima Crociata, Haraph in Handel's Samson, major roles in Fidelio and Nabucco. Concert performances include Beethoven's Ninth Symphony with Zubin Mehta and the Philadelphia Orchestra and Verdi's Requiem at the Tanglewood Festival with the Boston Symphony.

On March 21, 1987 Mr. Plishka was inducted into the Hall of Fame for Great American Opera Singers in a celebration at the Academy of Vocal Arts in Philadelphia.

promotional calendar and *Services of Worship*—the enhancement by local choirs of their religious services in the month of June. Details on both these programmes will be announced in May.

Tickets for all performances can be ordered through Roy Thomson Hall Box Office, 60 Simcoe Street, Toronto, Ontario, M5J 2H5 or by telephoning (416) 593-4828.

ДАР НА "ПРОМІНЬ" З АКАДЕМІЇ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

ВАНКУВЕР, Б.К.

Наш відділ ім. Лесі Українки у Ванкувері. Кожного року влаштовує академію своєї патронки, поетки Лесі Українки і ввесь дохід із свята призначує на журнал "Промінь".

Цього року така академія відбулась в нас 26 лютого скромною програмою, після програми відбулось чайне прийняття. Ввесь дохід з цієї імпрези в сумі $100.00 переслано на фонд журналу "Промінь", оцінюючи його працю для добра і розвитку організації та українського суспільства в загальному.

За відділ,

Маргарета Ременда
Референтка.

ПОВІДОМЛЕННЯ

П'ятдесятилітній Ювілей Відділу Союзу Українок Канади ім. Св. Ольги в Сірко, Ман. відбудеться в неділю 4-го червня 1989 року.

Святочну доповідь виголосить Єлисавета Білич.

Запрошується членство Союзу окружних відділів і ширше громадянство прибути на це свято. За точною програмою просимо слідити в "Українському Голосі".

Адрі Давд,
голова

Домка Чоботар
Кор. секретар.

THE 75th ANNIVERSARY OF HAFFORD AND ITS COMMUNITY

Hafford is one of many fine prairie towns in central Saskatchewan, located 40 miles east of North Battleford, along the #40 highway. In July of 1988 Hafford and its community celebrated their 75th anniversary.

The program for the celebrations was very well organized, credit going to the many volunteers of this multicultural community. Approximately 60% are of Ukrainian descent, other ethnic groups are English, French, German, Polish, Czecho-Slovaks, Russian, Chinese, Native aboriginals, East Indian and others. This town has a reputation of being one of the friendliest communities found anywhere.

Invitation were sent out to many, months ahead, to insure a successful home-coming as well.

Friday, July, started with school re-unions. The Redberry Municipality which includes the whole community has had in the past 28 schools and school districts, including the Hafford and the Krydor schools. All these schools individually or in groups held school re-unions, many on the exact locations of the schools. These re-unions were most successful. People came from all across Canada, and from the U.S.A. Many had been students in these schools. It was a homecoming. The joy of meeting friends and relatives was beyond expectations. Dinners were served at every re-union site, and souveniers were available.

Friday night, a wine and cheese evening, followed by a late supper and a dance was held in the beautiful new communoplex, which is the pride of this community, built recently, a prime project for the 75th Birthday.

Saturday started with a grand parade, the biggest ever in the history of Hafford. Over 80 floats were entered. The hospital, the churches, the businesses, numerous schools. Over 80 floats were entered. The hospital, the churches, the businesses, numerous schools, individuals, organizations and out of town guests entered their floats. It was indeed a most spectacular show. Over 2000 people lined the streets, cheering and applauding as the floats went by. The R.C.M.P. led the parade, then a musical band and a baton twirling groups from North Battleford performed as they came by. The many, many floats that followed were most colorful, exciting and the grandest ever.

The main street was to be the centre of activities for the lunch hour and for the afternoon. Lunches were served in both restaurants, and special invitations to the many visitors were given by the hospital where lunch was served, and visiting was permitted. The churches also served lunches. and welcomed visitors.

The senior citizens centre served a delicious borsch, made by a special cook, Mrs. Polly Sulatisky. The also was convenor, planner and designer of 2 quilts which she very artistically made with the help of several senior citizens. These quilts were an anniversary project. Each quilt was made of 40 blocks, stencilled, each depicting a name of the many businesses of Hafford during the past 75 years. One of these quilts was donated to the communoplex, and the other was raffled by the senior citizens.

The entertainment this beautiful Saturday afternoon was provided by numerous bands. Hafford and its area have been blessed through all these years with musical talents. Its'history records 32 different orchestras through this span of time. Much to the delight of the thousands that came to these celebrations — several old timers, musicians were present — namely John Evaneshin, Andy Tokaruk, and Paul Harach.

Many bands provided music, and of course many folks danced. When one of the bands sounded out Ukrainian dance music, it seemed as if a magic spell sparked fopth, and the streets momentarily were filled with dancers young and old, adding to the charm and gayety were a group of young Ukrainian folk dancers dressed in their colorful costumes.

The program opened with the singing of the National Anthem. Visiting dignitaries and local honored guests were welcomed. The past and present mayors of Hafford, and the past and present reeves of the Redberry Municipality, as well town and municipal councils were honored for their services.

An anniversary choir provided entertainment.

A delicous supper, barbequed beef with trimming was served, and a dance followed.

Meeting with friends, relatives and acquaintances was indeed a memorable occasion, enjoyed and appreciated by all.

Sunday, a day for prayer and thanks giving had services in all the churches, where indeed there was much to be thankful for. The 75th Anniversary celebrations are over, we shall live for the future.

A. Tkachuk

СУМК ЗАПЕВНЯЄ СВОЮ БУДУЧНІСТЬ

Ще у 1986 році. Маруся Крищук Кошарич, колишня голова 1981-1983 та Крайова Управа СУМК під керівництвом тодішньої голови Лариси Стеценко започаткували працю якою СУМК займається вже три роки. Це вишколення майбутніх членів дорадчої ради для СУМК, цю програму приготовила, написала і представляє Маруся Кошарич у співучасти вже теперішньої Крайової Управи СУМК під керівництвом Лесі Погорецької. Ці семінари продовжуються по всій Канаді для підкріплення тих людей, які бажають працювати з нашою молод'ю у СУМК. Програма скерована підтримувати "процес виховання провідничих сил" не лише для дорадників але також і для Сумківської молоді.

Програма вимагає участи у трьох рівнях інтенсивних семінарів і по кожному семінарі виконання приписаних настанов у своїх відділах. До цієї пори вже понад сто дорадників з різних частин Канади учащали у першому рівні семінаря — Тема "Громада". Сесії відбувалися в Едмонтоні, Саскатуні, Вінніпезі та в Торонто. Десять із цих дорадників виконали свої завдання першого семінара, вже учащали в другім рівні семінару — тема "Наш Край", та тепер працюють у своїх відділах для підготовлення себе до третього рівня семінара — Тема "Булава", який відбудеться у лютім 1990 року.

Останній семінар першого рівня відбувся 3-го грудня, 1988 року. За ініцятиви місійної округи Ту-Гилс та з порозумінням провінційної управи СУМК на Альберту, Крайова Управа СУМК зарядила семінар у Ту Гилс, Альберта. Священики о. Роман Шевчук, з Веґревіл, о. Орест Гудима із Смокі Лейк о. Микола Савченко з Ту Гилс та о. Дем'ян Гоголь із Сейнт Павл багато попрацювали, щоби приготовити учасників та приміщення на цей семінар. Маруся Кошарич, авторка цієї програми провадила сесії. Її допомагали добродійка Надя Крищук та Олександра Гоголь — референтка молодших відділів СУМК.

Н. К.

Знимка 1. Учасники СУС Конференції та учасники другого рівня семінара для вишколення дорадників СУМК в Едмонтоні 23-го квітня, 1988 р.
З ліва направо: сидять добродійка Надія Крищук, Маруся Кошарич, яка провадила семінар, Леся Погорецька, голова крайової управи СУМК, Керин Крищук, друга заступниця голови, крайової управи СУМК.
Стоять: Марійка Шпитковська-Луців — Вінніпеґ, Марія Майрович — Вінніпеґ, Оксана Балаюра — Лонґ Бренч, Онтаріо, Фіона Пелих — секретарка крайової управи СУС. Катруся Шолтер — голова крайової управи Союзу Українок Канади, о. В. Макаренко — Саскатун, Стефан Сеник — голова крайової управи ТУС — Ріджайна, о. Никола Равлюк — парох Катедри св. Івана в Едмонтоні, Леся Перит та Наталя Сеґин із громади св. Андрея в Едмонтоні, Доня Ковалишин із Катедри св. Івана в Едмонтоні, Ширлі Возімірська із громади св. Михаїла в Едмонтоні та Галя Щерблюк із Лонґ Бренч, Онтаріо.

75-ЛІТНІ УРОДИНИ

ЕДМОНТОН, АЛТА

В день 27-го грудня 1988, добрі діти невістки і внуки зарядили Молебень за здоров'я, в Церкві св. Михаїла в Едмонтоні для Матері, добр. Марії Василів з нагоди 75-літних уродин. Молебень служили о. д-р Іван Стус, настоятель церкви і син ювіліятки о. Василь Василів з Вінніпеґу, Апостола читав внук Тарас Василів з Вінніпеґу. Сам отець мітрат Григорій Василів (муж ювіліятки) стояв біля родини в молитвах з подякою до Всевишнього, що надарував його такою доброю примірною добродійкою, яка ніколи не відступала в ніяких справах чи то були сумні чи веселі часи на шляху церковному чи народньому, вона була підпорою дораднецею і добра матір своїм двом синам — Василеві і Володимирові Союз. Українок ім. Княгині Ольги при церкві св. Михаїла з охотою пішли допомогти синам і невісткам приготовити смачну багату вечерю с святочним тортом. Добр. Василів на все це заслужила — вона з отцем Василівем були одні з перших організаторів громади св. Михаїла, де вона немало попрацювала, щоб і зорганізувати Союз, українську школу і недільну школу. Добре вихована з дому Івана і Анни Рипки вона всюди включалася до церковної і світської праці.

Добр. Марія народилася в Белис, Альта. і ще 15-літньою дівчиною вписалася до відділу Союзу в Белис ім. Олени Пчілки. Тут, де першою головою була її матір Анна Рипка. Одружившись з отцем Григорієм, прийшлось брати на себе поважні обов'язки, переїзджаючи з отцим в різні околиці всюди старалася організувати т-во., брати на себе провід даючи примір і вказівки в громаді. Не в одній громаді вчила недільну і рідну школу, опікувалася молоддю, дбала щоб молодь була зорганізована і була їхньою дорадницею. Співала в хорі і заступала місце дяка в потребі. Найбільше праці доложила добр. при громаді св. Архистратига Михаїла в Едмонтоні, бо обоє з отцем приїхала на північний Едмонтон, де вже були українці і хотіли церкви, треба було багато зусилля, щоб створити нову громаду. Тут досьогодні добр. є членкою відділу і є почесною членкою, нагороджена 50-літньою громотою відділу 1981 року.

Вечерком проводив син з Вінніпеґу о. В. Василів. Він висловив багато щирої подяки за добре материнське серце, за різне переживання в родині, за недугу своєї матері в один час, де всі вони щиро молилися за виздоровлення матері. Він згадав як його мати все піклувалася бабцею Анною Рипкою до останніх днів її життя. Від відділу ім. Княгині Ольги говорила Анна Звоздецька довголітня приятелька родини Василів, де на околиці і тут в св. Михаїла

Добр. Марія Василів

доводилося разом працювати. Виховуючи двох синів, опісля доглядаючи свого батька а потім матір свою, відвідуючи хворих по лікарнях або по домах, п-і Звоздецька подивляла добродійку за таку невтомну працю та за примір, який вона всім давала.

Голова громади п. Дмитро Савчук зложив привіт і висловив подяку добродійці за її працю від самих початків громади. На кінець о. мітрат (муж добродійки) розказав багато про заслуги добродійки як в громаді так і в домі як вірної помічниці дружини і доброї матері.

Після краяння торта і "Многая літа", внук Тарас, який фільмував 1000-річчя Хрищення України Ювілею в Торонті показав "відео" і всі присутні побачили святкування.

Тому що всім було заказано не приносити дарунків на уродини то присутні таки з охотою зголосилися подарувати жертву на Промінь в честь добродійки. Слідуючі зложили пожертви:

По $20.00: — П. Грач, М. Дутчак, М. Голден, Д. Тата: М. Григор, В. Клапій, М. Ангел, Н. Ліщук, Н. Ожіпко, Ів. Климчук, Ів. Ґуґлис, Дм. Савчук, Н. Тарновець, М. Маґеґа, О. Федюк, М. Піклик, М. Половий, В. Репка, Р. Пасічник, А. Зотик, М. Стельмащук, М. Жмурко, Ф. Михальук, А. Ілащук.

Добродійка і отець мітрат Василів всім щиро дякували за цю милу несподіванку і самі також зложили $100.00 на "Промінь".

Многа літ Вам, добродійко, щоб ще в здоровї, прожити і утішатися вашою милою родиною та успіхами громади, де ви служили.

Разом на, Промінь зложили $420.00.

Приятелька А. З.

ВШАНУВАННЯ ПРОТОІЄРЕЯ МИКОЛАЯ О. РАВЛЮКА В ДЕНЬ АНГОЛА, ЕДМОНТОН, АЛЬБЕРТА

День Св. Миколая Чудотворця 19-го грудня 1988 року, почався для Протоієрея Миколая Равлюка Божественною Літургією в домі для Старших "Дніпро". Цього ранку на Св. Літургії був присутний Преосвященніший Владика Іван, а капличка Св. Покрови була переповнена мешканцями цього Дому, також були гості. Гарне число вірних цього ранку приступило до Св. Таїнств Сповіді й Причастя. Під проводом довголітнього дяка п. Андрія Мельничука, в співі брали участь всі присутні.

Проповідь про Святителя Божого Миколая Чудотворця, Архиєпископа Мирликівського сказав Настоятель Прот. Миколай Равлюк. На закінчення своєї проповіді о. Прот. сказав, щоб життя Святого Миколая Мирликівського було для нас дороговказом, який веде все до кращого християнського життя, веде до повности до всього того, що є добре, що є гарне й корисне для наших душ. Коли будемо брати з цього приклад, то знатимемо, як маємо ставати в обороні нашої Церкви й нашої Віри. На закінчення о. Настоятель побажав всім тим, які носять ім'я Миколая, доброго здоров'я, щедрих Божих ласк і й їм відспівано Многоліття. Після перекуски адміністратор дому "Дніпро" п. Д. Петрів в імені всіх поздоровив о. Миколая з іменинами й відспівано йому Многії й Благії Літа.

Ввечорі того дня до священичої резиденції о. Миколая й добр. Ґені Равлюк загостило все духовенство й добродійки міста Едмонтону, на чолі з Преосвященнішим Владикою Іваном, яких було разом 16-ть осіб. Архипресвітер о. Г. Василів, найстарший з поміж духовенства від всіх присутніх привітав о. Прот. Миколая з його іменинами, з найкращими побажаннями, а з Владичим благословенням присутні відспівали Прот. Миколаю, достойній добр. Ґені й їх Родині могутнє Многоліття. При цьому о. Миколай висловив всім присутнім щиру подяку, за вшанування його в День Ангола Св. Миколая Чудотворця, Архиєпископа Мирликівського. При приємній та культурній гутірці о. Прот. Миколай і добр. Ґеня гостили своїх поважних гостей смачною перекускою.

Миколай Орест Равлюк, тепер священослужитель Української Православної Церкви в Канаді, народився 16-го серпня 1944 року в Йорктоні, Саск. Його батьки Іван і Агафія з дому (Кушнірук) це були практикуючі члени в нашій Церкві, зразкові християни й свідомі українці. То й в тому дусі виховували своїх дітей включно з наймолодшим сином Орестом Миколаєм.

Середню освіту закінчив в Йорктоні. Був взірцевим учнем Недільної й Української школи. Як сумківець і провідник СУМКу, був чесним, ввічливим і з добрим характером. Брав участь в культурно — освітніх програмах, як драматичнім гуртку, красномовстві й був членом в церковно-громадськім хорі. Був один з хлопців вівтарної дружини й прислугував священикові прот. Василеві Бойчукові, при Богослужбових відправах.

Родиння знимка о. Прот. Миколая й добр. Ґені Равлюк.

1-ий ряд з ліва на право: Надія, добр. Ґеня і Таня.
2-ий ряд з ліва на право: Протоієрей Миколай, сини: Миколай і Тарас.

З часом в молодого юнака зродилось душевне Боже покликання працювати у Винограднику Божому. По закінченні вищої школи, він не чекаючи довго вже в 1963 році, розпочав богословські студії в Колеґії Св. Андрея у Вінніпезі, які закінчив успішно в 1967 році. Цього самого року, в Катедрі Пресвятої Тройці у Вінніпезі, дня 24-го грудня був рукоположений Митрополитом Іларіоном в сан священика.

На 7-го січня 1968 року в день Різдва Христового о. Миколай О. Равлюк, відправив свою першу Службу Божу з Прот. Василем Бойчуком в церкві Св. Преображення в Йорктоні, Саск. Від того часу сповнилося 21 рік його служіння в Божому Винограднику,

На протязі того часу о. Прот. Миколай, виконував і дальше виконує свої священичі обов'язки гідно й з посвятою в усіх парафіях церковних громад де він був. За ревну й віддану працю, провід нашої Церкви нагородив о. Прот. Миколая Равлюка, священичими нагородами включно з Епіґонатом. При тому треба

згадати, що о. Миколай є членом Президії Консисторії й за благословенням Митрополита Василія під цю пору є крайовим капеляном для Союзу Української Молоді Канади. Прот. М. Равлюк співпрацює з Самостійницькими організаціями, є членом Ордену Св. Андрея, є активним в українському і канадському суспільстві, та дбає про своїх парафіян, дбає про нашу молодь і дітей. На протязі того часу ці добрі Богом даровані прикмети о. Миколай виявляє в служінні для Бога й для своєї Української Православної Церкви та нашого народу.

В 1966 році молодий богослов Миколай Орест одружився з юначкою Ґенею з дому Слонь. Народилася Ґеня в побожній християнській родині Антона й Василини з дому Бабій в Овкбурн, Ман. Її батьки це свідомі й провідні члени церковно-громадського життя в Овкбурн і цілої Округи, як також Василина є і надальше активною членкою Союзу Українок Канади у відділі ім. Лесі Українки. Середню освіту Ґеня закінчила в Овкбурн, де й виростала. Була провідною й активною сумківкою. Співала в хорі й свого часу була й диригенткою. Брала активну участь в з'іздових концертах молоді. Будучи дружиною священика, вона все старалася бути помічною в церковно-громадському житті. Навчала дітей в Недільній й Українській Школі, помагала в концертових програмах. Дальше співає в церковно-громадському хорі й є членкою Союзу Українок Канади відділу при Катедрі Св. Івана. Як мати старалася виховувати дбайливо своїх дітей.

В місяці серпні 1897 році, проводом нашої Церкви о. Прот. М. О. Равлюк, був призначений настоятелем до Катедрального Собору Св. Івана в Едмонтоні. З Вінніпеґу о. Миколай приїхав з добр. Ґенею і з двома донечками: Надією й Танею, а два сини: Тарас й Миколай залишились у Вінніпезі, де доповнюють свою освіту.

В неділю 16-го жовтня того ж року, з нагоди Дня Подяки, катедральна-громада під проводом голови п. Бориса Фербея привітали щиро о. Миколая, добр. Ґеню й їх родину. Також мешканці дому для Старших "Дніпро" в День Святої Покрови, й в День Подяки вітали щиросердечно свого нового Настоятеля о. Прот. М. О. Равлюка й його родину.

Треба признати, що Українська Православна Катедральна Громада Св. Івана в Едмонтоні, є одна з найкращих церковних громад в Канаді. Божу й українську ниву обробляли й засівали ідейні священослужителі здоровим живим зерном. Поле праці в церковно-громадському житті є великв й широке. За Божою поміччю й за поміччю Ваших вірних о. Миколаю, засівайте й надальше здорове релігійно-національне зерно на цій родючій Божій ниві, а Господь дозволить всім нам збирати рясні плоди.

Бажаємо Вам, о. Протоієрею, доброго здоров'я, рясних успіхів у Вашій праці та щасливого побуту Вам і Вашій родині в Едмонтоні.

Щасти Вам Боже!
О.Б.

ПРИЙНЯТТЯ НА УРОДИНИ

САСКАТУН, САСК.

У суботу вечером 4-го лютого зійшлась родина і приятелі в резиденції Іларіон, щоб вшанувати пані Стефанію Михасів з нагоди дня її 90-тих уродин.

Після смачної перекуски слідувала коротка програма, якою керував син Нестор. Він прочитав писані привіти від визначних політиків і від внука Джима, який не міг прибути. Відтак дочка Наталія висловила щиру і належну подяку за добре виховання за любов і всі материнські ласки. Внуки Доней Кусей і його сестра Іванна жартівливо оповіли фраґменти їх життя з бабунею і як вона їх научала. Слідували привіти і желання від А. Процюк, Ю. Талпаш, і М. Такачук. По привітах заспівали "Многая літа".

Пані Михасів кількома щирими словами подякувала за привіти і желання і за таке гарне прийняття. Стефанія Михасів народилася 4-го лютого 1899 року в околиці Мазепа, яких 20 кілометрів на південний-схід від міста Канора, Саск. в родині Петра і Анастасії Ягольницьких. В 1918 році Стефанія вийшла заміж за учителя Николая Михасіва. В їх супружнім житті було 5 дітей, два сини і три дочки, сини Орест і Нестор, дочки-Бориславa, Христя і Наталія.

Пані Михасів є інтеліґентна розвинена та веселої вдачі людина. Вона вже понад 50 років є членкою С.У.К. Відколи замешкала в Саскатуні вписалася до

Стефанія Михасів

відділу ім. Ганки Романчич і до громади Всіх Святих. Писане слово для неї завсігди було цінне. Ще дотепер передплачує і читає часописи і журнали. Інтересується світовими подіями, жертвує на українські справи, помагає по своїх силах.

З нагоди дня уродин її 90-ліття пані Михасів жертвує $175.00 на журнал "Промінь". На многая літа, щасти Вам Боже, пані Стефаніє!

Ю. Талпаш

ДЕНЬ ЧЛЕНСТВА В САСКАТУНІ

Відділ ім. Ольги Кобилянської в Саскатуні гідно вшанував частину свого членства за пророблені роки праці в неділю пополудні 26 лютого ц.р., в катедральній залі Пресв. Тройці, добре продуманою програмою, в яку входила доповідь, спів та чайна гостина. Учасники в скорому часі заповнили залю, засівши при гарно застелених столиках. Імпрезу відкрила українською мовою Марія Воронюк, голова освітньокультурної референтури, а Карена Василенко передала привітання по-англійському. І так ціла програма була двомовна. Сумно, що асиміляція в наших центрах пішла аж так далеко, що провід вважає двомовність потребою дня на громадських зібраннях.

Анна Михайлюк, голова відділу, привітала учасників та представила гостей з поза Саскатуну, які напередодні брали участь у конференції провінційних голів Союзу Українок і конференції Українського Музею Канади. Першу привітала Катрю Шолтер, краєву голову Союзу, вшанувавши її корсажем. Гостями були такі провінційні голови: Анна Іванчук, Норт Бетлфорд; Павліна Іґнаш, Вінніпеґ; Марія Вакалюк, Ванкувер, яка є одночасно головою місцевої філії Музею. Філію з Вінніпеґу представляла Ангелина Павлик. З відділу ім. Г. Романчич була Розалія Ковальська.

Молитву провів катедральний парох митроф. прот. М. Олесюк. Першою точкою, що всіх приємно здивувала, був скрипковий дует двох наймолодших дошкільних учнів недільної школи Карусі Клопушак і Юліяна Зузака при супроводі піяніна Аліції Клопушак. Ніхто не сподівався, що в громаді виростає два надійні скрипалі.

Анна Михайлюк привітала нових членок, між якими були переважно студентки, більшість з них співає в хорі Ластівка і членки, що прибули до Саскатуну з іншого відділу, представила, подавши побіжно деякі дані з її життя. Кожній вручено Статут Союзу Українок Канади і посвідку приналежности до відділу. Цю церемонію виконали: Анна Клопушак, Ольга Кей, Лавайна Бокурак. Нові членки: Лівія Бак, Донна Бальон, Галина Раб, Деббі Дверничук, Людміла Сорока, Лорі Сорочка, Линн Дверничук, Марія Войціховська, Анна Місюра, Бела Мекітцей.

Друга катеґорія членок це ті, що мають за собою 25 років активної праці у відділі. Голова Анна Михайлюк кожну представила. Їм вручено грамоту та вшановано корсажем. До цієї групи належать: Люба Чуй, Емілія Кіндрачук, Савеля Сорочка, Марія Корчинська, Евгенія Симчич.

Третю катеґорію заслужених членок становлять ті, що працювали у відділі 60 років. Їх в такий самий спосіб представлено та вшановано корсажем і вручено грамоту. До них належать: Михайліна Луцюк, Маланія Пігач, Анна Пігач, Михайліна Білик, Анна Юзик.

Четверта катеґорія це сеньйори, почесні члени, що осягнули 75 років свого віку. Їх відзначено грамотою, квіткою і звільненням з членської вкладки: Василина Сирник, Марта Лазарович, Кароліна Заведюк, Анна Ахтемійчук, Катерина Паньґрас, Анна Гарасимчук, Анна Кравчук, Марія Дорош, Катерина Томашевська, Кася Гладюк, Анна Войціхівська, Соня Олесюк і Дебі Дверничук відспівали з чуттям три народні пісні: Ой у гаю при Дунаю, Ой била мене мати, Чорна я си чорна:

Анна Холод, бувша краєва голова, представила доповідачку Катрю Шолтер, сучасну краєву голову Союзу кількома словами. Катря Шолтер, з дому Гаргара, була студенткою в Інституті ім. П. Могили, учителює в Кадворт, має одружену дочку і сина, бабуня, член дирекції Колеґії Св. Андрея. Пані Шолтер сказала, що перший відділ Союзу, до якого вона пристала кілька років давніше, був саме ім. О. Кобилянської в Саскатуні. Свою доповідь вона поділила на чотири частини: Хто ми?, Що ми віримо?, Яке перед нами майбутнє?, Що хочемо осягнути? Першу частину представила дещо обширніше, а решту скорочено, побіжно.

Українці це дуже старинний народ, вона сказала. Знання нашого минулого для нас необхідне, а вже зокрема тому, що Росія пляново викорінює наші звичаї, нищить минуле. На терені України ще від непам'ятних часів, від кам'яної доби розвивалися і згасали культури наших давніх предків, які залишили за собою сліди в землі, про які знаємо з археологічних розкопів, як ось трипільська культура, та інші.

Ті культури дали нам у спадщину багатство народних звичаїв, вірувань, громадської моралі. На основі тієї спадщини виросли пізніші духові структури та уформили культуру українського народу. У давньому хліборобському житті наших предків існував матріярхат як суспільний лад, в якому мати була на проводі життя. Вона була богинею, священиком, законом. А це вложило у психіку, у підсвідомість правне становище жінки в родині, тому в українців виробилася і збереглися до нинішних часів особлива пошана до матері і саме тому українські жінки ніколи не були поневолені, як було і ще досі є в інших народів. З історичних записок знаємо про леґендарних воєвничих жінок Амазонок, що жили навколо Чорного Моря. З княжих часів маємо визначні жіночі постаті як княгиня Ольга, Анна Ярославна, королева Франції, її сестра Єлисавета та багато інших. Козаччина, Гетьманщина та нова доба визвольних змагань повні героїзму і подвигів. Про наше минуле нам треба знати і ним гордитися.

Що ми віримо? Віра має особисте значення для кожного. Поза релігійні вірування, мораль, етики маємо ще й віру в свій народ, в його правду. Ми є члени організованої громади, організації, маємо

(Продовження на стор. 32)

РІЧНІ ЗВІТИ ВІДДІЛІВ

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ

САСКАТУН, САСК.

Річні збори відділу відбулися 11-го грудня, 1988 року. Збори відкрила голова Анна Михальчук, а о. Прот. М. Олесюк провів молитву. До переведення зборів вибрано Анну Клопушак на предсідницю, а Ольгу Гавриш на секретарку. Хвилиною мовчанки вшановано пам'ять покійних членок: Юстину Грицюк, Анну Скоробогач, Докію Вівчар, Анну Андрущак, Анну Джарман, Розалію Малищук та Анастасію Кіщук.

Прот. М. Олесюк склав привіт і дав признання жіноцтву за велику проороблену працю впродовж року. Дякував членкам за поважну фінансову пожертву для Катедри. Сестрицям дякував за постійний догляд прикраси Катедри.

Звіт голови Анни Михайлюк: Відділ склада'ється з 176 членок у котрім числі зарахову'ється 55 почесних членок. Відділ відбуває регулярно місячні збори, крім літної пори, як також засідання управи у потребі. Помимо того, що наш відділ склада'ється з членок переважно старшого віку, то цього року увійшли в управу молодші членки. Радіємо, що вписалося п'ять молодих членок, їх поміч облегшує працю в відділі.

Як у минулому так і цього року відділ приготовив: 9 бенкетів; 2 бенкети з пущенням і 16 похоронних і поминальних обідів; 44 перекусок на біньґо; 11 перекусок на різні засідання; 6 вечер для Т.У.С.; два річніх чаїв; 3 випродажі печива на міському ринку; членки доглядали свій кіоск на ярмарку т. з. "Exhibition" на міській виставовій площі через тиждень. Цей проєкт займав 434 осіб при праці. Друге успішне підприємство було випродаж страв на ярмарку т. з. "Sundog Fair" також затруднило 152 осіб до праці.

Поза господарські справи відділ зосереджував себе на Освітно-Культурну працю: Відсвяткував роковини Лесі Українки святом, День Матері, День Подяки; Храмове Свято; Святу Вечерю і Великодне спільне Свячення. Відділ піддержує фінансово журнал "Промінь", має 99 передплатниць. Членки беруть участь у церковнім хорі, працюють з молод'ю як учительки в українській та недільній школах. Сестриці членки доглядають прикраси Катедри. Відділ придбав (набув) прекрасні малюнки для залі. Збори перепроваджуються і ведемо записки в українській мові цим способом виконуємо ціль нашого Союзу підтримувати українську мову і традиції. Тримаємось вказівок Централі і виконуємо всі заклики та прохання. Наші членки є в управі Централі С.У.К. і в Укр. Музею Канади в Саскатуні. Через Суспільну Службу при організації К.У.К. відділ вислав потребуючим до Бразилії 29 пачок одягу, та 19 пачок одягу і 18 пачок з поживою до Польщі.

Членки відвідують хворих по шпиталях і по старечих домах, заряджують товариські сходини і угощують мешканців домів (пенсіону) перекускою і програмою.

Серед обовязків як голова відділу пані Анна Михайлюк входила в управу Катедри як 3-тя заступниця голови і обовязково учащала на їх збори. Гідно репрезентувала наш відділ на Пров. З'їзду у Норт Бетлфорд Саск.

На закінчення звіту голова зложила подяку всім членкам за їх щиру співпрацю і тепле ставлення до неї. Отцеві Олесюкові дякувала за поміч у потребі. Закликал всіх до дальшої праці і бажала новообрані управи успіхів у виконанні своїх обовязків.

Протягом року відділ пожертвував на слідуючи цілі:

Катедральну Громаду	$40,000
Бюджет до Централі С.У.К.	$1.056
Укр. Музей Канади	$1.000
Оселю "Зелений Гай"	$200
Інститут ім. Петра Могили	$200
Журнал "Промінь"	$518
Крайовий С.У.М.К.	$300
5-льокальних організаці	$500
Пров С.У.М.К.	$175
Місцевий С.У.М.К.	$240
Гонорарі	$2,200
З 1987 залишилося в касі	$43,269
Прихід за 1988	$83,977
Розхід	$84,190

Збори закрито молитвою.

Голова Анна Михалюк
Ольга Гавриш — секр.

* * *

Управа Відділу на 1989 р.: уступивша голова — Анна Клопушак, голова — Анна Михальчук, заступ. голови — Лавіна Бокурак, Ольга Кай, Елис Клопушак, Рекорд. секрет — Розалія Котелко, корес. секретарка — Марія Гарбус, касирка — Емілія Табашнюк.

Референтки і репрезентантки: Архіву — Добр. Еріка Олесюк і Ольга Гавриш, Бібліотеки — Патрисія Тимчатин і Анна Тимчатин. Опіка недорозвинених — Анна Янів, Марія Калин, Марія Корчинська, Анна Балон, Анна Чуй. Журнал "Промінь" — Марія Дорош. Культ-освіти — Марія Воронюк і Карін Василенко. Народне мистецтво — Олеся Стефанюк, Елис Кіндрачук, Патрисія Гаврилів. Молодший СУМК — Елис Клопушак і Старший СУМК — Елис Клопушак. Українська школа — Вікторія Балон. Музейна фундація — Сильвія Сорочка. Преси — д-р Савеля Стечишин. Представниця до місцевої Жіночої Ради — Роза Котелко. Членства — Марія Доктор і Анна Гарасимчук. Відвідання шпиталів — Анна Клопушак. Традиційних печив — Марія Чуганюк і Марія Кіндрачук. Кухня — Кей Костик, Дора Кулик, Дорін Говлет, Вар. Дербавка. Авдитор — Діяна Доктор. Сильвія Олексин, Катря Зліпко, Випродаж печив —

Ярослава Грабова, Кей Костик. Предст. до Комітету Українок Канади, Марія Дорош, Анна Папіш, Анна Глуханюк, Галя Максимюк.

Кружки: Бронскил — голова Кароліна Заваднок, Ривердейл — голова Анна Чуй, Нютона — голова Галя Максимюк. Плезант Гил — голова Роза Керельчук, Вестмавнт — Чирчил — контакти особові — Марія Воронюк.

Сестриці — почесні: Варвара Катеринич, Меланія Пігач, Михаліна Никіфорук, Анна Пігач, Василина Букурак, Катерина Чиж, Роза Борса, Марія Лабач.

Сестриці діяльні: Роза Керельчук, Марія Соловий, Анна Гарасимчук, Анна Макогон — Квіти, Анна Чуй — квіти, Михайліна Лемко, Анна Балон, Ярослава Грабова.

ВІДДІЛ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ

СТІНЕН, САСК.

Річні збори відділу відбулися 8-го грудня 1988 р., в залі під церквою, в присутности 20 членок. Голова відділу пані Марія Курковська відкрила збори молитвою "Царю Небесний". Відспіванням "Вічная Память" вшанували світлу пам'ять пок. членок. Предсидніцею зборів була голова відділу — Марія Курковська, секретарювала — Анна Ковальчик. Протокол з минулорічних зборів і цілорічної діяльности прочитала секретарка, а звіти членок заряду комітетів і референток подали членки в такому порядку: Анелька Королюк — фінансовий звіт, Анелька Цуркан — контрольної комісії, Адонія Козменюк — господинь кухні і склала щиру подяку співпрацівникам. Анастасія Анака — добродійства, займалася збіркою Червоного Хреста, посилала картки, виздоровлення і співчуття. Орися Лозинська — комітету куповання. Василина Стеранка — Мистецтва, Музею і Хору. Єлисавета Цуркан — "Променя". Комітет церковний — взірцево дбають про чистоту і порядок у церкві і залі, а весною з допомогою насаджують квіти біля церкви.

По закінчені звітувань голова товариства пані Марія Курковська дала свій звіт і щиро подякувала, комітетам референткам та всім що так старанно сповняли свої обовязки, побажала кріпкого здоров'я і вирозуміння так надалі в згоді працювати.

Діяльність відділу: Впродовж року відбуто 7 місячних зборів 1 річні і 3 засідань. На зборах читалося кореспонденцію і обіжники. Ходили колядувати, разом з членами громади. В день свята Богоявлення мали спільний обід після Богослуження. Відбули Окружні Ювілейні річні збори. Брали участь в Окружнім Т.У.С. бовлінґ і дали допомогу на їх вечері. Приготовили передпостну пирогову вечерю, а після бінґо. Видали обід після Поминальної Служби Божої. Мали спільне Свячене і Храмовий обід. Дали допомогу на одно весілля і похорон. Відбули програму День Матері і дали трофей учням Рідної школи. Вшанували 1 членку 75-ліття з дня народження і відзначили 2 членки по 25 літ праці, а одну 35 літ праці у відділі. Брали участь в окружнім святкуванні 1000 ліття Хрещення України на оселі Тризуб. Продавали тикети для Музею і пров. розігравки. Відділ подарував печиво до Ґейтвей Лодж в Канорі на їх весняний час. В місяці лютім вітали нового сьвященника о. М. Сідорського, а в липні мали його відхидне. Два рази дали допомогу при чищенню оселі Тризуб і мальованні парохіяльної резиденції. Дали поміч на офіційному отворені місцевої резиденції Старшим.

Жертвували: На місцеву церкву, на журнал "Промінь" Оселю Тризуб, на поміч умебльовання парохіяльної резиденції, на Пров. організацію і на місцевий пам'ятниковий фонд. Також товариство виповнило свій бюджет до централі. 12 членок передплачує Промінь. Фінан звіт: в банку з 1987 р. $4,417.53. прихід на 1988 р. $3,209.09, розхід $2,502.86, сума в банку $5,123.69.

Заряд на 1989 рік, голова — Марія Курковська, заст. голови — Адонія Козменюк, секретарка — Анна Ковальчук, заст. секр. — Анелька Цуркан, фін секр. і касирка— Анелька Королюк. Контрольна Комісія — Антонія Корпан, Анелька Цуркан і Франя Ґунька. Тосподині кухні — Адонія Козменюк, Парася Ґурська, Вікторія Королюк, Надія Боднарек, Франя Ґунька і Наталія Розтоцька. Церковний Комітет — Марія Вігнан, Марія Курковська, Анна Парасюк і Анастасія Анака. Комітет куповання — Орися Лозинська, Анастасія Анака, Анелька Цуркан, Франя Гунька, і Надія Боднарек. Сестриці — Гелена Жмут, Орися Лозинська і Анелька Цуркан. Референтка Променя — Елисавета Цуркан, Референтка Мистецтва, Музею — Василина Стеранка також диригентка хору.

Членки відділу бажають редакції журналу Промінь найкращих успіхів в !989 році.

Анна Ковальчук, секр.

ВІДДІЛ ІМ. КН. ОЛЬГИ

ВЕРНОН, Б.К.

Річні збори відділу відбулися 15 грудня 1988 р. в залі під церквою Успіння Пресв. Богородиці. Збори відкрила голова Доротея Панчук. Прот. Микола Стеценко провів молитву "Царю Небесний". Слідувала хвилина мовчанки вшанування пок. членок.

Отець прот. Стеценко поблагословивши збори склав привіт і побажав успіхів у нарадах та в новім році праці. Предсідницею зборів була Доротея Панчук, а секретаркою Анна Буяр, яка прочитала протокол з минулих річних зборів. Голова з'ясувала діяльність відділу впродовж року, подякувала управі, комітетам і членкам за їхню працю.

Членство більшістю в старшім віці то виконують працю по своїй змозі. На слідуючий рік обіцяли дати голові відділу кращу співпрацю. Звіти членок управи та референтки представили свою річну діяльність. Збори відбувалися кожного місяця лише липень і

серпень були для відпочинку, на зборах читаємо обіжники та іншу кореспонденцію.

Вся наша праця зосереджувалася коло церкви, де допомагаємо фінансово, чистимо, прибираємо, додержуємось свого традиційного, маємо сходини вишивання, писання писанок, влаштовуємо великодне печиво та колачі.

Комітети відвідують хворих та новоприбулих старших і немічних з побажаннями і квітами, або овочами а в часі Великодня з писанками і свяченим. Влаштовуємо чай, продаж печива, ручних робіт та розігравок.

Відзначуємо по своїй змозі свято Лесі Українки, Свято Книжки, День Подяки та інші відповідні підприємства. Висилали делеґаток на з'їзди, складаємо пожертви на добродійні українські потреби та добродійні канадські організації.

Управа відділу на 1989 р.: Уступ. почесна голова — Василина Кучер. голова — Доротея Панчук, перше заст. голови — Кароля Романик, друга заст. — Емілія Ханасик, рекор. і корес. секретарка — Анна Буяр, заст. секр. — добр. Стеценко, касирка — Марія Демко, заст. — Софія Князь, Контрольна комісія — Іванна Наконечна, Марія Сокол, Анна Міхалко.

По закритті зборів відбулась членська вечеря в ресторані.

З Новим роком наші щирі побажання добрих успіхів та доброго здоров'я редакційні й колеґії журналу "Промінь".

Анна Буяр, рек. секр.

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

МЕЛФОРТ, САСК.

Річні збори відділу відбулися 10-го грудня 1988 року в присутности 17 членок. Голова Марія Залещук відкрила збори молитвою. Членки відділу вшанували покійних членок хвилиною мовчанки. Предсідницею зборів була Катерина Фідик, а секретаркою Люба Николюк. Членки заряду здавали звіти з річної праці відділу.

Діяльність: Відбулися 6 місячних, а однії річні збори. Влаштували свято Лесі Українки і Тараса Шевченка. Коли справа вимала займалися перекусками. Приготовила обіди на Празник, спільне свячене і День Подяки. Брали участь в окружнім польовім Богослуженні. Мали чайне прийняття і продаж. Великодного печива і писанок. Вшанували п-во Ґрипюків з нагоди їх 60-літнього ювілею а п-во Фідиків з нагоди їх 65-літнього ювілею, дали $25.00 на Телемиракл, і $35.00 на фонд рака в пам'ять Теодора Ґрипюка, дали $25.00 на фонд рака в пам'ять Ґені Филипчук. Купили вінок на могилу новоспочилої членки Катерини Николюк. Купили на $1,080.00 вартости посуди корел до кухні, цвіти на престіль до церкви і заслони на вікна до церкви, членки ходили колядувати з церковними членами і також співають у хорі. Передплачуємо журнал Промінь до товариства. Виповнили буджет до Централі.

Заряд на 1989 рік остався той що був: почесна голова — Катерина Фідик, голова — Марія Залещук, 1-ша заст. голови — Надія Щербій, 2-га заст. голови — Гафія Нівранська, рекордова секретарка — Василина Черній, Фінансова секретарка — Бажаня Панчишин, касирка — Стефка Гандзюк.

Контрольна Комісія — Броніслава Котик, Надія Щербій, Гафія Нівранська.

Добродійний комітет — Марія Залещук, Василина Кивириґо.

Комітет телефону — Катерина Фідик, Броніслава Котик.

Сестриці до церкви — Марія Ґрипюк, Василина Кивириґо, Катерина Фідик.

Господині — Стефка Гандзюк, Бажаня Панчишин, Надія Щербій, Броніслава Котик.

Марія Залещук, голова
Василина Черній, секретарка

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

ЄЛЛОВ КРІК, САСК.

Річні збори відбулися 13-го грудня, 1988 в залі Укр. Народного Дому при участи 9 членок.

Маруся Войціхівська, голова відділу, відкрила і керувала зборами а Ольга Борса промовила молитву і була секретаркою.

Після відчитання протоколу з минулорічних зборів і його одобрення секретарка прочитала кореспонденцію, яка наспіла перед зборами.

Голова в своїм привітальнім слові подякувала зарядові і всім членкам за їх щиру співпрацю в відділі.

Голова покликала Василя Кіндрачука, який здав звіт річної діяльности церкви їм. Св. Петра і Павла в Єллов Крік і прочитав фінансовий стан нашої церкви і округа. Спімнув, що кошта підтримати церкву, народний дім і священника великий на таку малу громаду. Дав признання і подякував членкам за щиру працю для церкви.

Слідували звіти заряду: Голова, даючи звіт діяльности відділу, спімнула що членки ходили колядувати разом з членами церковними, мали Спільну Кутю і за спеціяльним замовленням зробили два ростерів варенників. Членки приготовили обід під час Проводів, мали Храмовий обід і осінню вечерю із грою "бінґо". Видали дві похоронні перекуски в пам'ять Стефана і Петра Бальона. Також приготовили і видали обід після похорону покійного піонера нашої околиці, Йосифа Новака. Відділ сповнив свій бюджет і членки продавали білєти для музею.

Анна Кіндрачук, заступниця голови, прочитала іменна членок, котрі впродовж року отримали від відділу квіти або картки поздоровлення після їх побуту в лікарні. Так само згадала, що ми доручили картку і дарунок на прощальнім вечерку для родини Дмитра і Анни Липчук, котрі перебрались на сталий

побут до міста Принс Алберт. Сей вечерок спільно улаштували відділ і місцева громада церковна.

Фінансовий звіт здала касирка Анна Кіндрачук. Переніс з року 1987 $7,272.49. Прихід в 1988 — $1,666.82. Розхід — $1,150.67. В касі осталось з переносом $7,788.64. Контрольна комісія одобрила цей звіт.

Склад управи на рік 1989: Голова — Маруся Войціховська, заступниця голови — Анна Кіндрачук, секретарка — Ольга Борса, касирка — Сузі Ґриба. До контрольної комісії увійшли — Ольга Мадриґа, Докія Кіндрачук і Анна Кіндрачук. Господині до церкви — Анна Кіндрачук і Стефка Сіменюк, Сестриці — Анна Кіндрачук і Стефка Никіфорук. Референтки: Здоров'я — Докія Кіндрачук; Господарства — Єва Драпак; культур-освітні — Анна Кіндрачук; "Промінь" і Консументів — Ольга Борса.

Відділ щороку складає пожертви для музею і на другі цілі по своїй зможности. Маємо 15 членок пересічно і межи ними є старші і немічні. Тому відділ тепер працює найбільш для церкви.

Просим Бога, щоб піддержав членок в здоров'ю і дякуємо Господеві, що дотепер допоміг нам виконувати обов'язки на користь українського народу.

Ольга Борса

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

ЕДМОНТОН, АЛТА

Відділ Союзу Українок при церкві св. Іллі в Едмонтоні провів успішно 1988 рік праці. Впродовж року відбулось 8 місячних зборів і одні річні збори.

На Великдень членки постаралися нових вишиваних обрусів до церкви в числі одинадцяти кавалків. Одна членка, яка відвідувала Україну й була в церкві св. Юрія у Львові взяла знимки з вишивання на наші хоругви і той взірець тепер є у нашій церкві. Вишивали Марія Чорна, Віра Горобець, Текля Островерка, а найбільше праці поклала Анна Ємська, щоб взір добре розмістити.

Ми брали участь у фестівалі 88' у Днях Спадщини, на Весняній Виставці і гай, як також брали участь на чаю для Владики Івана.

Ми спонсорували два студенти на "Освіту" до Інституту Св. Івана, святкували 1000-ліття Хрещення України й подарували 4.000.00 на церковній проєкт бронзових дверей до церкви св. Володимира й Ольги. Влаштували два базари і ярмарок та продаж Великоднього печива. Видрукували 100 примірників св. Літургії, до якої написав нову музику Сергій Яременко.

Ми приготували й видали 11 похоронних обідів, чотири поминальних, Святу Йорданську Вечерю і обід на Провідну неділю. Подали перекусу як відвідав нашу церкву "Пласт" та подали перекусу на день Пасії.

Анна Ємська разом зо своїми помічниками садила квіти коло церкви. Старається квітів на Різдво і Великдень і перестелюють обруси в церкві. Родини Доскоч і Муканик доглядають квітів на День Матері, декорують залю і церкву на Різдво. 14 наших членок передпачують журнал "Промінь".

Заряд відділу на рік 1989-тий: голова — Катерина Рожак, перша заст. голови — Кароля Малайко, друга заст. голова — Марія Гарасим, секретарка — Віра Горобець, касирка — Леся Осьмак.

Контрольна комісія — Кароля Малайко, Соня Бужак, Леонія Бохон.

Референтки: Добродійна — Марія Чорна, журналу "Промінь" — Кароля Малайко, музей і архіви — Катерина Рожак, культ-освіта — добр. Наталка Фляк, організаційна — Леся Осьмак. Українські справи — Віра Горобець, українська школа і садочок — Анна Доскочі Варвара Муканик.

Катерина Рожак, голова.

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ

ВИТКІВ, САСК.

Річні збори відділу відбулися 5-го грудня 1988 р. в домі Ольги Волошин. Збори відкрила голова Даруся Ткачук. Хвилиною мовчанки вшановано пок. членок.

Звіти з минулих зборів і останніх місячних зборів прочитала секретарка Савеля Іванчук. Касирка Рут Гриневич прочитала звіт фінансів, а сект. Савеля Іванчук здала звіт цілорічної діяльности відділу.

Впродовж року відбулось 8 місячних зборів. Збори відбувались в домах членок по черзі. Перед Великодним членки влаштували продаж печива у Норт Бетлфорд. На Великдень мали сповідь і Причастя. У Провідну неділю влаштовано спільне свячене в Українському Народному Домі по нім поїхали всі гуртом з священиком на могилки двох цвинтарів. На Зелені Свята мали спільний обід по Богослуженні.

1-го червня відділ влаштував свято 60-ліття, на якому відзначено чотирьох членок — Марію Іванчук, Єву В. Свистун, Марію Гр. Тимко і Марію Стокалко, У вересні після Богослуження на спільнім обіді на Чес. Хреста вітали пароха о. Гр. Удода з родиною. В листопаді пущення із забавою з музикою. В жовтні ми брали участь в окружнім З'їзді Союзу Українок в Норт Бетлфорд, делеґаткою була голова Даруся Ткачук. Три наші членки співали в хорі під час святкувань 1000-ліття хрещення України в Норт Бетлфорді і Зеленому Гаї. Посилали квіти і картки хворим. Видали обід на похороні Андрія Стокалко. В листопаді, в домі Г. Бузяк, голова Даруся Ткачук вручила Гані Іванчук вазонок з квітами і привітала її на позиції голова Провінційної Екзекутиви Українок на Саскачеван. Всі членки побажали їй успіхів, на що вона відповіла подякою. Голова Д. Ткачук подякувала членкам за співпрацю за минулих два роки. Ганя Іванчук подякувала Дарусі Ткачук, уступаючій голові за добрий провід.

Заряд відділу на 1989 рік: Голова — Ґлорія Стокалко, заст. голови — Даруся Ткачук, секретарка —

Ширлі Ґоян, касирка — Рут Гриневич. Господиня телефону — Даруся Ткачук, господиня проєктів — Дженет М. Свистун, контрольна комісія — Гедер Бузяк і Савеля Іванчук, корес. секр. Ганя Е. Іванчук.

Фінансовий звіт: В касі з 1987 р. — $4,410.83, приходи в 1988 р. — 5,200.78, розходи — 4,980.61.

Даруся Ткачук, голова
Ганя Іванчук, секр.

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

ЧАТАМ, ОНТ.

Наші річні збори відбулися у новій, прибудованій при нашій рідній Церкві ім. Св. Івана Хрестителя залі 15 січня 1989 р.

Членки нашого Відділу є дуже працьовиті. Крім постійної господарської праці при громаді ми влаштували свята — роковин Лесі Українки. Т. Шевченка, подавши гостям чай і перекуску. На свято День Матері мали обід і коротку програму та вшанували наших старших матерів квітами (корсажами). Святкували День Батька так само як і День Матері. Свято Першого Листопада відзначили співом пісень і чаєм з перекускою

Тисячолітній проєкт нашої громади був прибудованя малої залі при церкві, а також помальовання церкви знадвору і всередині.

Під час святкувань тисячоліття кількох наших членок поїхали до Гамільтону і були присутні на всіх торжественних відправах з чого винесли дуже гарні вражіння.

Наша громадська праця при громаді така: ми влаштували кілька випродажів печив, пирогів і голубців, займалися грою виграшів для потреб Церкви і церковної залі. Жертвували на такі цілі, як поживи для немічних (Mealsin whaels), фонд серцевих недуг і недуги рака.

Саме тепер при нагоді залучуємо чек $100.00 на журнал "Промінь".

За відділ,
Олена Маковицька, голова

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ

ГЕФОРД, САСК.

Річні збори відділу відбулися 4 грудня 1988 р. в присутности 18 членок. Збори відкрила голова Савеля Гарах молитвою, а хвилиного мовчанки вшановано пок. членок. Предсідницею зборів була Савеля Гарах а секр. Стеля Гавриш. Слідувало читання протоколу з минулих зборів і звіти членок заряду, комітетів та контрольної комісії. Голова Савеля Гарах подякувала членкам за співпрацю у відділі.

Впродовж року відбулось 8 місячних зборів. Членки брали участь в окружному церковному хорі. Норт Бетлефорд. Разом святкували 1000-ліття хрещення України. Ходили колядувати разом з членами церковної громади, також ходили із щедрівкою. На Різдво і Великдень відвідували людей в старечім домі і шпиталі, даруючи їм овочі.

Влаштували весняний чай і продаж печива. Членки приготовили обід на храмове свято і на проводи, також приготовили осінню вечерю, з чого прибуток передано до церковної громади.

Цього року як і раніше відвідали з овочами наших членок, які знемагають приходити на збори. Членки брали участь в кампанії для сліпих і дарували гроші. Наш відділ опікується недільною школою і допомагає фінансово.

Відділ дає фінансову допомогу і нашій церковній громаді, музеєві і журналові "Промінь". Вислали гроші до Бразилії. Дарували на шкільну стипендію і на Телемірак та інші добродійні цілі: Наш відділ усе щиро дарує на оселю Зелений Гай і по року знов подарували $1.500.00.

Заряд відділу на 1989 рік: голова — Савеля Гарах, 1. заст. голови — Олеся Михайлюк, 2-га заст. — Марія Карплюк, секретарка рекор. і кореспон. — Стела Гавриш, заст. секр. — Ольга Смитанюк, касирка — Ліда Ланська. Контрольна комісія — Олеся Михайлюк, Єлисавета Безмутко, Марія Карплюк. Референтки: Променя — Ольга Смитанюк, Музею Союзу — Марія Карплюк, Добродійної праці — Олеся Михайлюк.

Збори закінчено молитвою "Достойно"

Савеля Гарах, голова
Стеля Гавриш, секретарка

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

РЕДФІЛ-РИЧАРД, САСК.

Річні збори відділу відбулися в Домініон Школі в понеділок 5 грудня 1988. Присутніх членок було 9 (нас всіх є 13). Голова відділу, Кароля Дмитрук проводила зборами. Слідувала молитва "Царю Небесний", секретарювала Стефанія Никіфорук.

Діяльність відділу в р. 1988-мім: Відбулось 6 місячних зборів і двоє засідань. Після зборів мали перекуску із збіркою, яку призначили на місійний фонд. Під час зборів співали "Многоліття" тим членкам, кому у той час припадав день народження.

Виповнили анкету до Централі. Почистили в церкві і в Народнім Домі. По черзі гостили священиків з родиною після Богослуження в місцевій церкві. Їздили колядувати. Влаштували продаж Великодного печива і писанок в Норт Бетлфорд місті. Видали обіди по сповіді, в день Проводів і на храм. Допомагали видавати на похороні членки, пок. Доці Підвербицької і на поминках у сороковий день. Відзначили на зборах співом роковини Шевченка та Лесю Українку.

Брали активну участь у святкуванні 60-ліття Відділу О. Кобилянської у Виткові, у святкуванні 1000-ліття Хрещення України в Норт Бетлфорді й Провін. З'їзді СУС у Н. Бетлфорді, на який вислали делеґатку, а також прощальній програмі для о. і добр. Стеценків.

Приготовили прийняття для о. і добр. Удодів. Відвідували хворих, висилали картки або квіти. Жертвували на такі цілі: Червоний Хрест, поборювання рака, Амнесті Інтер., Музей, оселю Зелений Гай і місцеву церкву.

Фінансовий звіт:

В касі з 1987 р. — 1,380; прибутки в 1988 — 2,318.39, видатки — 2.070.29, в касі лишилось 1,628.92.

Новий заряд на 1989-90 — Бувша голова — Кароля Дмитрук, голова — Зірка Ковальська, заст. голови — Ольга Никифорук, рекор. секрет. — Євгенія Никифорук, коресп. секрет. — Олеся Ковальська, касирка — Олеся Плюта. Контрольна комісія — Юлія Кучірка, Кароля Дмитрук й Єлисавета Напастюк.

Референтки: добродійна — Е. Напастюк, Музею — О. Ковальська, архіву — Е. Напастюк і О. Ковальська. Культ-освіти — З. Ковальська й О. Никифорук.

Сестріці: Олена Плюта, Настя Іванчук, і Є. Напастюк.

Господині: Стефанія Никіфорук, Олена Плюта, Юстина Катеринич, Юлія Кучірка.

Уступаюча голова Кароля Дмитрук подякувала членкам за кооперацію, терпеливість та бажала новому зарядові доброго успіху.

Ми бажаємо редакції "Променя", всім управам і всім членкам Союзу Українок здоров'я та успіхів у громадській товариській праці в новому році.

За Відділ ім Лесі Українки,
Ольга Никифорук, уступ. кор. секретарка.

ВІДДІЛ ІМ. КЛ. ОЛЬГИ
ЕДМОНТОН, АЛЬТА

Річні збори і діяльність відділу ім Княгині Ольги при церкві Св. Михаїла.

Річні збори відбулися 7-го грудня розпочалися вечерою, яку приготовило братство св. Михаїла і подали на столи та взагалі опікувалися вечерю аж до кінця вечора.

Голова, Анна Звозденька відкрила збори а о. д-р І. Стус провів молитву. А членок присутних було 35. Нових вписалося 3.

Звіт річної праці здав заряд і комітети голова Анна Звоздецька щиро дякувала Ф. Тарновиць, М. Попович і Р. Цимбалюк, що впродовж шости місяців провадили всю працю в Товаристві через її невідрадні причини — хворого мужа і його смерть.

Відбулося 10 м. зборів і 3-ої засідань заряду. Влаштовано Різдвяний концерт, Шевченківський і 1000-ліття — ювілейну програму. й базарі, Йорданську Вечерю і спільне свячене, 6 похоронів з обідом і сороковини з обідами Зарядили пікнік біля озера на оселі Барвінок з громадою. Зібрали і відіслали одежу потребуючим людям у Бразилії, також вислали готівку і книжки для учнів української школи. Цей рік був дуже занятий ювілями 1000-річчя Хрещення України. В Едмонтоні відбувся "фестіваль 88", пісні, музики, танців і вистави та української їжі. Жінки і тут 3 дні допомагали у „Дні Спадщини" також продаж пирогів і голубців 2 дні в Гавриляк "парк", а тоді ще поїхали до Торонта на святкування.

Стоять з ліва на право, Докія Воронюк, Надія Жмурко, Фіона Тарновець, Оленка Зачернюк, Анна Звоздецька, Ольга Стельмащук, Василина Клапій.

Ми оплатили двох сумківців на літні курси до Інституту св. Івана. Дали пожертву теологові в Колегії св. Андрея. З нагоди Ювілею 1000-річчя наш проєкт був вишиті нові накривала на всі престоли і престолики до церкви, цей комітет на чолі з головою Анною Звоздецькою і Оленкою Зачернюк, це виконали, Обруси вишивали Оленка Зачернюк, Надія Жмурко, Василина Клапій, Докія Воронюк, Фіона Тарновець, Ольга Стельмащук.

Тиждень перед нашим празником і Ювілеєм обруси були розложені в церкві і посвячені. Наш другий проєкт ще не закінчений, а саме — докінчення Іконостасу, дві великі ікони малюються в Торонті і в скорому часі будуть готові. На ці ікони посипалися жертви. В цім фонді вже є $12.000,00.

Своїм старшим або немічним

членами несемо свячене і несемо Йорданську Вечерю.

Товариство допомагає в домі опіки св. Михаїла кожний раз у місяць тоді, коли є Богослуження від нашої церкви. Рівнож жінки справляють розривкові програми зі співом по домах опіки для немічних людей і в інших домах опіки.

Вшанували 2-ох старших членок з нагоди їхніх 80 уродин — Марію Панчук, яка тепер знаходиться в домі опіки і вшанували Ольгу Камінську, яка постійно була нашою кухаркою і ще далі взяла на себе куховарство. З цього приводу була приготована смачна перекуска, торти на уродини. Вручено живі квіти і дарунки.

Цього року відбули успішно Маланку, де наші старші сумківці грали до столів, колядували, а опісля перебралися на маланкування.

Всі наші комітети дуже прикладають багато праці і всім належиться велика і щира подяка. Номінаційний комітет не мав багато праці цього року бо цілий заряд і комітети з охотою залишилися на слідуючий рік.

Заряд на 1989 р.

Уступивша голова — Софія Павлюк; голова — Анна Звоздецька, 1-ша заст. — Фіона Тарновиць, 2-га заст. — Марія Попович, 3-тя заст. — Розалія Цимбалюк, рекордова секр. — Ольга Стельмащук, корес — секр. Оленка Зачернюк, касієрка — Софія Турта. Контрольна Комісія — Юстина Мойсей, Олена Рипка, Розалія Цимбалюк. Добродійний Комітет: Анастасія Зотик, Олена Репка, Розалія Цимбалюк. Церковний Комітет: Іванка Хіжан, Олена Зачернюк, Марія Ангел,Розалія Цимбалюк. Суспільна Опіка: Фіона Тарновець, Анна Звоздецька. Освіта і культура: Єлисавета Король, Анна Звоздецька. Відділ. Сумк: Ґеня Васильців, Маріянна Євчук, Анна Звоздецька. Базаровий: Анастасія Зотик, Анна Мелешко Марія Попович. Телефонічний: Марія Піклик, Анна Бонк Розалія Цимбалюк, Анна Мелешко. Парафіяльна кава: раз на місяць — Розалія Чорнолюк, Ріта Пасічник, і Марія Ангел. Членський Ком: Фіона Тарновиць, Розалія Цимбалюк. Референтка Променя — Фіона Тарновець. Бібліотекарка: Фіона Тарновець. Кухарки: Ольга Камінська, Олена Федюк. Репрезентантка до К.У.К. — Надія Жмурко, Української школи не маємо бо діти записуються до публічних шкіл, де навчаються української мови щодня.

Співом і колядами закінчено наші річні збори, з добрими побажаннями успішного нового року.

Анна Звоздицька, голова
Олена Зачернюк, секрет.

БЛ. П. ПЕТРО ПАЛІДВОР

ПРИНЦ АЛБЕРТ. САСК.

В четвер 3 грудня 1988 р. в Університеті Госпіталі упокоївся на 78-мому році життя бл. п. Петро Палідвор з Принц Алберт.

Петро народився 18 вересня 1910 р. в Гонеймун, Саск. в родині українських батьків піонерів, там виростав, там одружився з Євгенією з дому Марак, там і займався господарством на фармах в окрузі Гонеймун, аж поки залишив працювати і поселився у місті Принц Алберт.

Петро Палідвор був свідомим українцем, активним членок Української Православної Церкви, співав у церковному хорі, був ідейним членом громади та впродовж свого там побуту займав різні пости в управі громади. І навіть як відійшов на відпочинок, не переставав клопотатися громадою, доїжджаючи до сина допомагав йому в господарстві.

Петро Палідвор залишив у глибокому смутку дружину Євгенію, сина Бада з невісткою Іванною , в Гонеймун, дочку Надію і зятя Ралфа у Вікторія Б.К Внуки: Тода і Троя Палідвор у Гонеймун, Джоселин і Ліза Вард у Ванкувері, Овен Верд у Келгарі; двох братів — Василя Палідвора у Гоніймун у Йосифа Палідвора у Прину Албертi; пять сестер: Марію Марак в Тандер Бей, Стелю Мілер в Ст Кетерінс, Євгенію Дефорст в Ст. Кетерінс, Ольгу Люти й в Ніягара Фалс і Софію Зайців Келовна, багато племінників і племінниць, приятеля Канді Маргил та багато інших приятелів.

Смерть Петра попередили батьки — Алек і Іванна Полідвор, дві сестри — Іванна Карніш і Нелі Горичук, та брат Михайло Палідвор.

Похоронні відправи відслужив о. І. Рибалка — Панахида в неділю, а похорон у понеділок в Українській Православній Церкві Пресв. Тройці: Похоронений в Бозі спочилий Петро Палідвор на Цвинтарі Меморіял Гарден в Принц Алберт, Саск.

Вічна йому пам'ять!

В "нерзінґ гоум" у Феніксі в Арізоні відійшла у вічність після довгої недуги **Ірина Романівська — Крилова** (24 червня 1909 — 9 лютого 1989) бувша професор української мови в ґімназії в Реґенсбурзі.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

У пам'ять наших померших родичів — **Йосифа і Марії Ортинських** та **Івана й Єлисавети Мисак** а також ближчих і дальших членів і родини, замість квітів на їхні могили складаємо $50.00 на журнал "Промінь".

Альбіна і Володимир Мисаки
Канора, Саск.

———————

У світлу пам'ять наших дорогих родичів — **Марії і Дмитра Фербей,** які упокоїлись в м. квітні, замість китиці квітів на їхні могили засилаємо наш скромний дар $30.00 на журнал "Промінь"

Вічна їм пам'ять

Дочки: Леся Івасюк
Наталка Мельничук
Едмонтон

———————

У світлу пам'ять мого першого мужа **Григорія Колісника,** який упокоївся у м. квітні 1966 р. замість квітів засилаю $35.00 як дар на "Промінь".

Дружина Соня Колісник — Винничук.
Армстронґ, Б.К.

———————

Кладемо нев'янучу квітку — $50.00 на "Промінь" у незабутню пам'ять мого дорогого чоловіка і батька, **Михайла Боєчка** з Радвей, Альберта. Хай з Богом спочиває. Вічна йому пам'ять!

Дружина Анна Боєчко і син Стефан Боєчко
Радвей, Альберта

———————

Замість квітів на могилу мого мужа **Григорія Шнурко** і зятя **Петра Федака,** на його свіжу могилу — відійшов у грудні 1988 р. — хай канадська земля буде їм легкою. Вічна їм пам'ять.

Ольга Шнурко

У шості болючі роковини упокоєння моєї дорогої дружини бл. п. **Євгенії,** яка відійшла у Вічність в неділю 20. березня 1983. року у Вінніпезі, — замість живих квітів, складаю невянучий вінок в сумі 50.00 долярів на фонд журналу "ПРОМІНЬ", а мою ніколи незабутню Дружину хай прийме Господь Бог там, де праведні спочивають. — Вічна їй память, Муж Покійної ЄВГЕНІЇ.

Юрій Гавалєшка
Вінніпеґ, Ман., Канада

———————

Відділ Союзу Українок при Катедрі св. Івана в Едмонтоні складає нев'янучі вінки у пам'ять двох своїх членок: **Катерини Сулими** — упокоїлась в м. березні 1989 і **Параскевії Єлков** — упокоїлась у квітні 1989 р. в їх пам'ять засилає $40.00 на "Промінь".

Вічна їм пам'ять.

Родинам покійних складаємо щирі співчуття

Філя Кругляк голова
Леся Івасюк, секр.

———————

У світлу пам'ять нашої дорогої приятельки бл. п. **Розалії Стечишин,** яка упокоїлася 17 березня 1989 р. в Едмонтоні, засилаємо $15.00 на журнал "Промінь" Вічна їй пам'ять

Родині покійної висловлюємо щирі співчуття.

Софія Гриник
Кароля Малайко — Едмонтон.

———————

Членки Відділу Союзу Українок ім. Софії Русової в Лонґ Бренч, Онт. складають $50.00 на журнал "Промінь" у світлу пам'ять **Юлії Гайовської,** яка упокоїлась 30 листопада 1988 року.

Родині покійної висловлюємо щирі співчуття.

За Відділ
К. Шумейко, Торонто.

У першу сумну річницю смерти мого дорогого мужа, дітям батька, внукам улюбленого дідуся, світлої пам'яті **Іллі Звоздецького,** який відійшов від нас 9 травня 1988 р. в Едмонтоні залишивши нас у глибокому смутку, кладемо китицю весняних квітів на дорогу могилу і засилаємо $50.00 на журнал "Промінь".

Засмучена дружина Анна, діти — син Іван і Марія,
внуки — Кортис і Роксана, син Євген і Христя
внуки — Аріянна і Мирон, дочка Орися і зять
Стефан — внуки Адрія і Михась, син Василь.

Едмонтон, Альта.

Відділ ім. Ольги Кобилянської в Саскатуні кладе нев'янучі вінки на могили тих членок, що упокоїлись в 1988 році: бл. п.: **Юстина Грицюк, Анна Скоробогач, Доця Вівчар, Анна Андрущак, Анна Джерман, Фрозина Малащук, Анастасія Кіщук, Доця Гавриш.** В їх незабутню між нами пам'ять Відділ складає $120.00 на журнал "Промінь"

Вічна їм пам'ять: Родинам складаємо найщирші співчуття.

Анна Михалюк голова
Марія Дорош
рефер. Променя

Замість китиці квітів на свіжу могилу дорогої приятельки, бл. п. **Михаліни Неми** складаю $25.00 на пресовий фонд журн. "Промінь".

Покійна була активна в громаді. Довший час була головою жін. тов. ім. "Доньки Україним", референтом журн. "Промінь", що його Покійна читала, його цінила й ним гордилася. Бл. п. М. Нема була жертвенна і працьовита у різних ділянках громадського життя. Упокоїлася 22 листопада 1988р. у місті Монтреалі.

Вічна їй память. Родині висловлюю щирі співчуття.

Е. Линик
Монтреал. P.Q.

У другу річницю смерти моєї дорогої мами, бабуні і прабабуні, світ. пам. **Євдокії Добрун,** яка відійшла у вічність 14 квітня 1987 р. складаю як нев'янучий вінок $25.00 на прес. фонд "Променя". Вічна їй пам'ять! Хай канадська земля буде їй легкою.

Дочка Лідія Мельник з родиною
Торонто

У п'яту болючу річницю смерти св. п. найдорожчого нашого незабутнього **зятя Степана Василіва,** пересилаємо $50.00 на нев'янучий вінок на його могилу. Хай пам'ять про нього все буде серед нас та молимо Господа-Бога, щоб прийняв його душу у царство небесне.

У великому смутку зосталися:
Дружина Марійка, доні — Мирося, Орися
і Даруся; внуки: Андрій, Галя, Тануся, Степанко,
мама Галя і тато Василь Юськови, Ст. Кетерінс.

Відділ Союзу Українок Канади ім. Кн. Ольги у Мус Джо, Саск. складає $50.00 на журнал "Промінь" у пам'ять своїх сестер у хресті, що відійшли у вічність — бл. п. **А. Бозак, М. Базюк, М. Дідик, Ґ. Гордійчук, Д. Колебаба, М. Кошман** та **М. Мацюра.** Вічна їм пам'ять.

За Відділ Соня Сокирка,
референтка.

У четверту річницю смерті нашої найдорожчої мами, бабусі і прабабусі **Марії Олінської,**яка упокоїлась 20 травня 1985 р. у її незабутню пам'ять, замість квітки на могилу засилаю $20.00 на журнал "Промінь".

Дочка Розалія і зять Манолій
Балацько, внуки — Маруся і Василь
Баляцько та правнуки.
Тандер Бей, Онт.

Для наших господинь

ПЕЧЕНА ШИНКА (СВІЖЕ М'ЯСО)

Ціла шинка свіжого м'яса
½ горнятка грубої солі
Кілька зубців часнику
1 ложечку сухої муштарди
½ ложечки "марджирем"
1 ложечку солі
¼ ложечки перцю
¼ ложечки "Ексент".

Положити м'ясо в миску і посипати грубо сіллю (не столовою). Накрити миску і нехай м'ясо постоїть одну годину в кухонній температурі. Тепер сполокати в біжучій воді, витерти кухонним полотенцем і положити на бляшку. Зубчики часнику заложити в різних місцях, пробивши ножем місце. Верх м'яса натерти сухою муштардою, "марджорем", посипати сіллю, перцем і "ексентом". До бляшки з м'ясом додати пів горнятка води. М'яса не накривати. Пекти в температурі 325⁰ Ф. числячи 50 хвилин на кожний фунт м'яса.

ДЕНЬ ЧЛЕНСТВА

статут, який визначує нам шлях. Що ми стараємося осягнути? Кожна людина має свої особисті потреби і ставить перед собою ціль, до якої прямує. Нас обов'язують справи нашого народу, збереження нашої культурної спадщини, здійснення державницького ідеалу. Яке перед нами майбутне? Живемо в організованій громаді, спільно трудимося громадськими справами, зокрема справою нашого дальшого існування. Співпраця в громаді вимагая згоди, толєранції, вирозуміння. Не лякаймося рискувати новими починами. Хто не рискує, нічого не осягає. Наше майбутнє буде таке, яким ми його зробимо.

Анна Клопушак висловила доповідачці подяку за цікаві й побуджуючі думки її доповіді. До привіту покликано Анну Іванчук, провінційну голову Союзу Українок Канади на Саскачеван. Осідок провінційної управи перейшов з Реджайни до Норт Бетлфорду минулої осені.

Хор Сеньйорів при громаді, під проводом Михайла Гаврилова, відспівав кілька народних пісень: Ой не плавай лебедоньку, Ой у вишневому садочку, Ой хотіла мене мати за музику дати. Товариство Сеньйорів активне, відбуває свої зібрання реґулярно, до хору належать добрі співаки.

На закінчення відбулася розігравка живих квітів і передплати "Променя", яку перепровадила Марія Дорош, референтка "Променя". Прихід з імпрези в сумі $235.00 призначено на "Промінь". Після закінчення програми відбулася чайна гостина.

С. С.

CHICKEN AND HAM ROLL—UPS

3 whole chicken breasts, split, skinned and boned (about 1-½ boneless)
6 slices (about 6 oz.) boiled ham
2 tblspns butter
1 can Campbell's Cream of Chicken Soup
¼ cup Chablis or other dry white wine

Place chicken between 2 sheets of waxed paper; flatten with flat side of knife. Top each with slice of ham. Roll up; secure with toothpicks. In skillet, brown roll-ups in butter. Stir in soup and wine. Cover; cook over low heat for 20 minutes or until done. Stir occasionally. Serve with asparagus and lemon slices of desired.

———————

МІҐДАЛОВІ ТІСТОЧКА

2½ горнят муки
¾ горня цукру
¼ ложечки соли
1 ложечка бейкінґ павдер
¾ горнятка масла
1 яйце
2 ложки води
1 ложечка міґдалового екстракту (амонд екстракт)
1/3 горнятка міґдалів

Пересіяти всі сухі складники разом. Додати до того масло і розтерти разом з мукою докладно. Додати ціле яйце, воду й екстракт. Вимішати ложкою аж тісто відставатиме від миски. Рукою вимісити тісто до гладкости і відставити на годину в холодне місце.

Виробляти з тіста маленькі галочки величини малого волоського горіха і приплескати в долонях до чверть цаля грубости. Складати з рідка на бляху. На середину кожної паланички втиснути міґдаловий горіх (міґдали треба наперед спарити й усунути лушпину). Смарувати паланички вбитим жовтком розведеним ложкою води. Пекти в вільній печі (350 ступенів) від 20 до 25 хвилин.

———————

ПІДЛИВА З ХРОНУ

До холодного м'яса добре підходить свіжий тертий хрін, заправлений до смаку оцтом і цукром. Можна теж приготовати хрінову заправу, як хто бажає. Деякі господині додають до нижче поданого припису ложечку сухої муштарди і два жовтки, зварені та перетерті через ситко:

½ горнятка густої сметани
3 ложки цитринового соку або оцту
½ горнятка тертого хрону.

Змішати разом всі складники. Накрити щільно і перетримувати в холоді. Додавати до холодного м'яса.

ФОНД КАМПАНІЇ "ДОБРОЇ ВОЛІ

Відділ ім. Лесі Українки, в Ст. Кетеринс з нагоди його 40-річчя, прислала Марія Макаренко, референтка $260.00

Відділ ім. Ольги Кобилянської в Саскатуні з членського чаю, прислала Марія Дорош, референтка 235.00

Відділ ім. Лесі Українки в Гамільтоні з Свята Лесі Українки, прислала М. Лащук, референтка 150.00

Відділ ім. Ганки Романчич, в Саскатуні з членського чаю, прислала Марія Гумен, референтка 130.00

Відділ ім. Лесі Українки у Ванкувері, прислала Маргарета Ременда, референтка 100.00

Відділ ім. Ольги Кобилянської в Смокі Лейк, Альберта, з величавого Шевченківського концерту 100.00

П-во Іван і Сицилія Хрептул з Едмонтону з нагоди ювілею свого подружжя 100.00

Іван Дух і родина, Давфин, Ман., з приводу похорону дружини і мами Юстини Дух, прислала Марія Білоус, референтка 70.00

Марія Гарасимів, Едмонтон, з нагоди свого 75-ліття 75.00

Петро Коваль, з приводу похорону і пам'яті дружини Марії Коваль 50.00

П. Мічісор, Етобіко, Онт. 50.00

Юлія Стойко і Анна Гемстед, Торонто, з приводу похорону і пам'яті мами Марії Костів. 50.00

Вероня Трофанюк, Йорктон, Саск. 25.00

Анна Ткачук, Гефорд, Саск. 20.00

Анна Ткаченко, Летбридж, Альберта 20.00

Галя Козак, Гамільтон 20.00

Марія Рацой, Смокі Лейк, Альберта 20.00

Антонія Сойко, Монтреал 15.00

Кей Юрків, Гаєс, Саск. 10.00

Анна Журавецька, Де Па, Ман. 10.00

Анастасія Перожак, Гамільтон 10.00

Оля Карманін, Торонто 10.00

Д. Яремій, Донвил, Онт. 10.00

Анна Крупа, Едмонтон, Онт. 10.00

Анета Морфей, Тандер Бей, Онт. 5.00

Джені Дробот, Бенедикт, Саск. 5.00

Ґеоргій Феняк — Чиливек, Б.К. 5.00

Ніна Кузьменко, Лондон, Онт. 5.00

Добр. А. Крицюк, Виловдейл, Онт. 5.00

Д-р Донна Роніш, Монтреал 5.00

І. Підкаленко, Ґрін Філд Парк, Кве. 5.00

Марія Жаботинська, Етобіко, Онт. 5.00

Віра Драч, Трентон, Ню Джерсі, США 5.00

М. Король, Канора, Саск. 3.93

Анна Тхір, Монтреал 2.00

* * *

ПИСАНКА ЖУРНАЛОВІ

У квітневому числі Променя читачі знайдуть традиційні великодні побажання. Група побажань і привітань з Великодним неспіла, коли число вже було на пресі. Замість оплати привітань приймаємо це як дар — писанку на "Промінь" від нижче згаданих організацій.

Провінц Екзекутива Союзу Українок Канади у Східній Канаді, Бімзвил Ґрімзбі, Онт, $50.00

Стефаня Шпитковська голова.
Марія Нечай секр.

———————

Відділ Союзу Українок Канади ім. Ольги Басараб у Тандер Бей, Онт. $50.00

Анет Мурфі, голова.
Бетті Карплюк, секр.

———————

Централя Союзу Українців Самостійників, Едмонтон, Альта $50.00

Ярослав Скрипник, голова
Фіона Пелех. секр.

———————

Відділ Союзу Українок Канади Доньки України в Реджайні $35.00

Розалія Моніта, голова
Галя Клапоущак, секр.

———————

Відділ Союзу Українок Канади ім. Олени Пчілки в Йорктоні, Саск. $35.00.

Вірджінія Верещук-Джонсон, реф.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Окружний З'їзд Союзу Українок Канади відбудеться в Овкбирн, Манітоба, в неділю, 25-го червня 1989 р. заходом Провінційної Екзекутиви Союзу Українок на Манітобу при співучасті провінційних управ ТУС і СУМК.

Головну доповідь виголосить голова відділу ім. Лесі Українки при Катедрі Пресв. Тройці в Вінніпезі, пані Анастасія Міщук.

Запрошується відділ Союзу і взагалі ширше громадянство провінції Манітоби чисельно прибути та своєю участю звеличати цей З'їзд.

За точною програмою проситься слідити в "Українському Голосі".

За Провінційну Екзекутиву на Манітобу,

Павліна Іґнаш — голова
Ґеня Матієшин — окружна пред.

———————

ПРИДБАЛИ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

Т. Сидоренко, референт Променя у Відділі Доньки України в Монтреалі 2

М. Лещук, референт Променя у Відділі ім. Лесі Українки в Гамільтоні 1

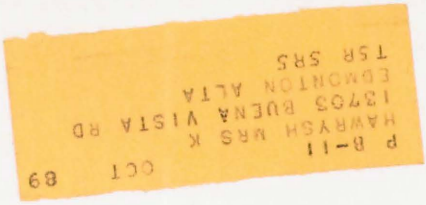

Видання, що їх можна набути в Централі Союзу Українок

РЕЛІГІЙНІ

СВЯТА ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ,
Прот. д-р І. Стус
(Feast DAYS OF THE ORTHODOX CHURCH
(Bilingual) ..... $ 5.00

ІСТОРИЧНІ

ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ (м'ягка обкладинка)
Н. Когуська 1.00
ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ (тверда обкладинка)
Н. Когуська 2.00
ПІВСТОЛІТТЯ НА ГРОМАДСЬКІЙ НИВІ
1926—1976 Н. Когуська
A HALF-CENTURY OF SERVICE TO THE
COMMUNITY) Bilingual 40.00
СИМОН ПЕТЛЮРА, Вільний Університет
у Мюнхені 5.00
НАРИСИ З ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ
3 томи:
1-ий том ВИДАТНІ ПОСТАТІ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ
С. Стечишин,
2-ий том УКРАЇНСЬКІ КОМПОЗИТОРИ
С. Яременко
УКРАЇНСЬКА ДРАМА Й ТЕАТРАЛЬНЕ
МИСТЕЦТВО НА ІСТОРИЧНОМУ ШЛЯХУ,
В. Ревуцький
3-ий том УКРАЇНСЬКЕ ОБРАЗОТВОРЧЕ
МИСТЕЦТВО, І. Кейвам
(ESSAYS FROM THE HISTORY OF
UKRAINIAN CULTURE) Bilingual 10.00
UKRAINIAN CANADIAN — UWAC
(English only) 10.00

ЛІТЕРАТУРА

АПОСТОЛ ЧЕРНІ, О. Кобилянська 15.00
ПІСНІ МОГО СЕРЦЯ, Дарія Могилянка 2.00
ДУМКИ ЛЕТЯТЬ НА УКРАЇНУ,
Д. Могилянка 2.00
CANADIAN TAPESTRY, Daria Yanda
(English only) 2.00

МИСТЕЦТВО

UKRAINIAN EMBROIDERY DESIGNS AND
STITCHES, UWAC (English) 8.00
COOKBOOKS—COUNTRY COOKERY,
UWAC Roblin 10.00
Ukrainian Daughters Cook Book
UWAC. Regina $12.00

ПРОГРАМИ

НА КРИЛАХ ПІСЕНЬ, ПІСНІ З НОТАМИ
НА СЛОВА Л. УКРАЇНКИ, С.У.К. 5.00
ЗБІРНИК МАТЕРІЯЛІВ 100-РІЧЧЯ З ДНЯ
НАРОДЖЕННЯ Л. УКРАЇНКИ 1.00

ДИТЯЧА ЛІТЕРАТУРА

П'ЄСИ ДЛЯ МОЛОДІ, С.У.К. 1.00
ПРОГРАМА НА СВЯТО СВ. МИКОЛАЯ
С.У.К. 1.00
ЧАРІВНИЙ ДІЯМАНТ,
М. Погідний Угорчак 1.00
ХОДИТЬ СОН КОЛО ВІКОН,
Рада Української Школи 1.00
ДИВИСЬ, СЛУХАЙ ГОВОРИ, С. Василишин
Кн. 1, Кн. 2, Кн. 3 (Each) 3.00
РЕЛІЙНІ ПІСНІ ДЛЯ ДІТЕЙ І МОЛОДІ
П. Пауш 1.00
ДУХОВНІ ПІСНІ, С.У.К. 4.00
ЗБІРНИК ДЛЯ ДІТЕЙ, Анна Данилович 5.00
EASTER, F. Pelech 1.00

PROMOTIONAL SUPPLIES

ПОРТРЕТИ Л. УКРАЇНКИ, О. КОБИЛЯНСЬКОЇ,
Н. КОБРИНСЬКОЇ, Т. ШЕВЧЕНКА,
й І. ФРАНКА ..... (Ea.) 1.00
СУК ПРАПОРИ ((FLAG)
СТРІЧКИ З ІМ'ЯМ ВІДДІЛУ RIBBONS WITH
UWAC BRANCH NAME 35.00
SMOLOSKYP'S 10.00
SPOON'S WITH SMOLOSKYP 5.00
HASTI NOTES AND ENVELOPES WITH
SMOLOSKYP INSIGNIA ..... (Doz.) 3.00
PLACE CARDS WITH SMOLOSKYP
INSIGNIA ..... 50 car 10.00
SERVIETTES WITH SMOLOSKYP
INSIGNIA ..... 100 ser. 5.00
POST CARDS: ST. VOLODYMYR, ST. OLHA,
ST. VOLODYMYR, ST. OLHA ..... each 0.50
VIDEO CASSETTE: V.C.R. 100th ANNIVERSARY
UKRAINIAN WOMEN'S MOVEMENT
PART I (English only) 20.00

UKRAINIAN WOMEN'S ASSOCIATION OF CANADA
612 — 24th Street East
SASKATOON, SASKATCHEWAN
S7K 0L1